

บรรณานุกรม

หนังสือ

เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. การบัญชีต้นทุน. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๙.

สัง เวียน อินทวิชัย. การบัญชีต้นทุน. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๒.

บทความ

ธนาคารแห่งประเทศไทย, ฝ่ายวิชาการ, หน่วยวิจัยเศรษฐกิจทั่วไป. "เศรษฐกิจไทย."
รายได้ประชาชาติ. (๑๗ กันยายน ๒๕๒๓): ๗.

เอกสารอื่น ๆ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๒.

ภัทรธิดา กลิ่นขงาย. "รายงานการประชุมกรรมการวิชาการคณะที่ ๒๘๒ มาตรฐานปากกาลูกกลิ้ง
พ.ศ. ๒๕๒๐." สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, ๒๕๒๐.

วิมล วิริยะวิทย์. "สมอ. ดำเนินงานอย่างไร." สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.

ศรัริชชา บุญพิสิฏฐ์ และ วิไล ตระกูลสิน. "รายงานผลการศึกษาวิจัยเรื่องปากกาลูกกลิ้ง."
กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิจัยสินค้าอุตสาหกรรม (วสลวอ. ๑), กองวิจัยสินค้าและ
การตลาด กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, ๒๕๒๑.

สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย. "การบริหารภาครัฐบาลและภาคเอกชนในประเทศไทย."
เอกสารการประชุมทางด้านวิชาการด้านการจัดการประจำปี ๒๕๒๑.

BOOKS

A Member of the Survey Research Group. Ball Point Pen Study. Journal of Deemar Company Limited 9241 (October 1977) 1:40.

Agency of Unilever's Magazine. "Second Opinion: La Plume du Baron Bich," Unilever Magazine (May, 1979): 10-19.

Crowningstrield, Gerald R. Cost Accounting Principles and Managerial Applications. (Boston: Haugleton Nifflin Co., 1969).

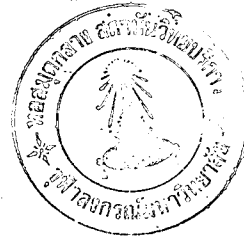

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตตั้งโรงงาน หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ผู้ใดประสงค์จะขยายโรงงาน ให้ยื่นคำขอตามแบบ ร.ง. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยแผนผังและรายการของโรงงานและเครื่องจักร กับเอกสารครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในแบบ ร.ง. ๑

การยื่นคำขอรับใบอนุญาตในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ทำคำขอเป็นสองฉบับ ยื่นต่อกระทรวงอุตสาหกรรม ในจังหวัดอื่นให้ทำคำขอเป็นสามฉบับ ยื่นต่ออำเภอท้องที่ที่โรงงานตั้งอยู่ หรือจะยื่นต่อกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้

ข้อ ๒ ใบอนุญาตตั้งโรงงาน ให้ทำตามแบบ ร.ง. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ ใบอนุญาตขยายโรงงาน ให้ทำตามแบบ ร.ง. ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้ทำตามแบบ ร.ง. ๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ โรงงานต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมและมีบริเวณเพียงพอที่จะประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามขนาดและประเภทหรือชนิดของโรงงาน โดยไม่อาจก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อ ๖ โรงงานต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีนัยแข็งแรงและเหมาะสมกับสถานที่และพื้นที่ตั้งโรงงานตลอดจนการประกอบกิจการอุตสาหกรรมประเภทนั้น ๆ โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิศวกรอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรม เห็นชอบในการคำนวณและออกแบบ

(๒) มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่ประตู หน้าต่าง และช่องลม รวมกันโดยไม่นับที่ติดต่อระหว่างห้อง ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ส่วนของพื้นที่ของห้อง หรือมีการระบายอากาศไม่น้อยกว่า ๐.๕ ลูกบาศก์เมตรต่อนาที ต่อคนงานหนึ่งคน

(๓) มีประตูหรือทางออกให้พอกับจำนวนคนในโรงงานที่จะหลบหนีภัยออกไปได้ทันที เมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น อย่างน้อยสองแห่ง อยู่ห่างกันพอสมควร บานประตูต้องเป็นแบบผลักเปิดออกได้ง่าย และมีบันไดระหว่างชั้นอย่างน้อยสองแห่ง อยู่ห่างกันพอสมควร

(๔) ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดาน โดยเฉลี่ยต้องไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เมตร เว้นแต่จะมีการจัดระบบปรับอากาศ แต่ระยะตั้งดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร

(๕) บันไดต้องมีน้ำหนักแข็งแรง มีลักษณะ ขนาด และจำนวนเหมาะสมกับอาคารโรงงานและการประกอบกิจการอุตสาหกรรมนั้น ๆ ชั้นบันไดต้องไม่ลื่นและมีช่วงระยะเท่ากัน โดยตลอด

(๖) บันไดและพื้นหรือทางเดินที่อยู่สูงจากระดับพื้นตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป อย่างน้อยต้องมีราวที่มีความมั่นคงแข็งแรงและเหมาะสม ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมอาจกำหนดให้มีส่วนประกอบอื่นเพื่อป้องกันอันตรายหรือยกเว้นการจัดให้มีราวดังกล่าวได้

(๗) พื้นต้องมีน้ำหนักแข็งแรง ไม่ขรุขระหรือมีน้ำขัง หรือลื่น อันอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

(๘) บริเวณหรือห้องทำงาน ต้องออกแบบให้มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓ ตารางเมตร ต่อคนงานหนึ่งคน

(๙) วัสดุที่ใช้ก่อสร้างต้องเหมาะสมกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามขนาดและประเภทหรือชนิดของโรงงาน รวมทั้งที่จะไม่ก่อให้เกิดการลุกลามของอัคคีภัย

(๑๐) ในกรณีที่มีลิฟต์ ลิฟต์ต้องมีส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักที่กำหนดให้ใช้ ทั้งนี้ โดยถือว่าคนที่บรรทุกมีน้ำหนัก ๗๐ กิโลกรัมต่อหนึ่งคน และต้องเป็นแบบที่จะเคลื่อนที่ได้ก็ต่อเมื่อได้ปิดประตูแล้ว ก็ต้องมีทางออกฉุกเฉินด้วย ลิฟต์ต้องมีป้ายระบุจำนวนคนหรือน้ำหนักที่จะบรรทุกได้ให้เห็นได้ง่ายและชัดเจน

(๑๑) จัดให้มีสายล่อฟ้าตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑๒) จัดให้มีที่เก็บรักษาวัตถุหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรืออัคคีภัย ได้ง่าย ไว้ในที่ปลอดภัย

ข้อ ๗ เครื่องจักรต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีมั่นคงแข็งแรงและเหมาะสม โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือวิศวกรอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบในการคำนวณออกแบบและวางแผนผังการติดตั้งและใช้เครื่องจักร ให้มีความปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือน เสียง หรือคลื่นวิทยุรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๒) มีเครื่องป้องกันอันตราย อันอาจเกิดจากส่วนที่เคลื่อนไหวยของเครื่องจักร ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๓) บ่อหรือถังเปิดที่ทำงานสนองกันกับเครื่องจักรที่อาจเป็นอันตรายในการปฏิบัติงานของคนงาน ต้องมีขอบหรือราวกันที่แข็งแรง ปลอดภัย ทางด้านที่คนเข้าถึงได้สูงไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร จากระดับพื้นที่ติดกับบ่อหรือถังนั้น

(๔) หม้อน้ำและการติดตั้งหม้อน้ำ ต้องมีมั่นคงแข็งแรงปลอดภัยในการใช้งาน และมีส่วนประกอบที่จำเป็นตามหลักวิชาการที่ยอมรับกัน

(๕) เครื่องอัดก๊าซ (Compressor) และภาชนะที่จะใช้กับงานที่มีความกดดันแตกต่างจากบรรยากาศ ต้องเป็นแบบที่แข็งแรง ทนทาน เหมาะสมกับงานนั้น และมีส่วนประกอบในตำแหน่งที่จำเป็นตามหลักวิชาการที่ยอมรับกัน

(๖) การเดินสายไฟฟ้าและการติดตั้ง เครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตช์ไฟฟ้าและอุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าอื่น ต้องเป็นไปตามหลักวิชาการที่ยอมรับกัน โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิศวกรอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบ

(๗) เครื่องยก (Crane & Hoist) และส่วนที่รับน้ำหนักต่อเนื่องกันต้องมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะ ขนาด และจำนวนที่เหมาะสม และต้องมีป้ายระบุน้ำหนักปลอดภัยสูงสุดที่จะใช้ยกของได้ ให้เห็นได้ง่ายและชัดเจน กับต้องมีที่ห้ามล้อ ซึ่งสามารถจะหยุดน้ำหนักได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของน้ำหนักปลอดภัยสูงสุด และถ้าเป็นเครื่องยกที่ใช้ไฟฟ้าต้องมีอุปกรณ์สำหรับหยุด ยก และตัดกระแสไฟฟ้า เมื่อยกน้ำหนักถึงตำแหน่งสูงสุดที่กำหนด

(๘) การติดตั้งท่อ และอุปกรณ์สำหรับส่งวัตถุทางท่อ ต้องเป็นไปตามหลักวิชาการที่ยอมรับกัน

(๙) เครื่องลำเลียงขนส่ง (Conveyor) ที่มีสายลำเลียงผ่านเหนือบริเวณซึ่งมี
คนปฏิบัติงาน หรือทางเดิน ต้องมีเครื่องป้องกันของตกแบบแผ่นหรือตะแกรงกันด้านข้างและรองรับ
ของตกตลอดใต้สายลำเลียงนั้น โดยให้อยู่ในลักษณะที่จะทำให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน
สำหรับเครื่องลำเลียงขนส่งที่มีสายลำเลียงต่างไปจากแนวระดับ ต้องมีเครื่องบังคับที่ทำให้สาย
ลำเลียงหยุดได้เอง เมื่อเครื่องหยุดปฏิบัติงาน

ข้อ ๘ โรงงานที่มีการระบายน้ำทิ้ง ต้องมีวิธีการขจัดน้ำทิ้งที่ถูกต้องและเหมาะสม
พร้อมทั้งมีแบบแปลนแผนผังและคำอธิบายโดยละเอียดแสดงวิธีการขจัดน้ำทิ้ง (Waste Water
Treatment Process) ซึ่งไม่ก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบ ร.ง. ๑

ปิด
อากร
แสตมป์

คำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงาน/ขยายโรงงาน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่...
 ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
 ขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงาน/ขยายโรงงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยขอแสดง
 รายการดังต่อไปนี้

(๑) ข้าพเจ้ายื่นคำขอในฐานะ

- เป็นเจ้าของกิจการโดยตนเอง
- เป็นผู้จัดการ บริษัท.....
 หน่วยงานส่วนจำกัด.....
 หน่วยงานส่วนสามัญนิติบุคคล.....

สำนักงาน เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 โทรศัพท์..... จดทะเบียน เป็นบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
 ทะเบียนเลขที่.....วันรับจดทะเบียน.....

(๒) ตั้งโรงงานชื่อ.....เพื่อประกอบกิจการ.....

.....
 สถานที่ตั้งโรงงานเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 คลอง.....แม่น้ำ.....หมู่ที่.....ตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....อยู่ใน/นอกเขต

เทศบาล.....อยู่ใน/นอกเขตสุขาภิบาล.....อาคาร
 โรงงานมีเนื้อที่.....ตาราง เมตร บริเวณโรงงาน (รวมทั้งอาคารโรงงาน)
 มีเนื้อที่.....ตาราง เมตร ที่ดินบริเวณโรงงานรวมทั้งที่ดินอาคารโรงงาน
 เป็นของ.....อาคารโรงงานมีอยู่เต็มหรือ
 ก่อสร้างขึ้นใหม่.....ลักษณะของตัวอาคารโรงงาน.....
 หลังคามุงด้วย.....(ให้ระบุว่า เป็นไม้ หรือห้องแถว ตึกแถว
 คอนกรีต เสริมเหล็ก ฯลฯ)
 โรงงานอยู่ใกล้เคียงกับ.....
 บริเวณโรงงานมีเขตติดต่อกับ.....ด้านเหนือจด.....
ด้านใต้จด.....
ด้านตะวันออกจด.....
ด้านตะวันตกจด.....
 ทำงานปกติตั้งแต่เวลา.....ถึงเวลา.....รวมวันละ.....
 ชั่วโมง.....กะวันหยุดงาน.....

(๓) ปริมาณเงินทุนในการก่อสร้างโรงงานและดำเนินการ

- (ก) ที่ดิน.....บาท
 (ข) อาคารและสิ่งก่อสร้าง.....บาท
 (ค) เครื่องจักร อุปกรณ์และค่าติดตั้ง.....บาท
 (ง) เงินทุนหมุนเวียน.....บาท
 รวม.....บาท

(๔) จำนวนและระดับผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน

- (ก) เจ้าหน้าที่บริหารและวิชาการ.....คน
 (ข) คนงานที่เป็นช่างฝีมือ.....คน
 (ค) คนงานที่ไม่ใช่ช่างฝีมือ.....คน

(๕) การผลิต

(ก) ชื่อ ปริมาณการใช้ และแหล่งที่มาของวัตถุดิบ

วัตถุดิบ	ปริมาณการใช้ (ต่อเดือน)	แหล่งที่มา (ในหรือต่างประเทศ)
๑.
๒.
๓.
๔.

(ข) ชื่อผลิตภัณฑ์ ปริมาณการผลิต และการจำหน่าย

ผลิตภัณฑ์	ปริมาณการผลิต (ต่อเดือน)	การจำหน่าย (ในหรือต่างประเทศ)
๑.
๒.
๓.

(ค) วัตถุดิบพลอยได้ (ระบุชื่อและปริมาณวัตถุดิบพลอยได้ ถ้ามี)

.....

(๖) กำหนดเวลาการตั้งโรงงาน/ขยายโรงงาน

การตั้งโรงงาน/ขยายโรงงาน กำหนดจะแล้วเสร็จภายใน.....วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต โดยแบ่งการดำเนินการเป็นชั้น ๆ คือ

ชั้นที่ ๑ จะทำการ.....
ให้แล้วเสร็จภายใน.....วัน

ชั้นที่ ๒ จะทำการ.....
ให้แล้วเสร็จภายใน.....วัน นับแต่วันสุดท้ายของชั้นที่ ๑

ชั้นที่ ๓ จะทำการ.....
ให้แล้วเสร็จภายใน.....วัน นับแต่วันสุดท้ายของชั้นที่ ๒

พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งมอบเอกสารมาด้วย คือ

(๑) แผนที่แสดงสถานที่ที่จะตั้งโรงงานและบริเวณข้างเคียงที่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยประมาณ

(๒) แผนผังแสดงสิ่งปลูกสร้างภายในบริเวณโรงงานที่ถูกต้องตามมาตรฐาน

(๓) แผนผังแสดงการติดตั้งเครื่องจักร ขนาดไม่เล็กกว่ามาตรฐาน ๑:๑๐๐ พร้อมด้วยรายการละเอียด โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิศวกรอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบ

(๔) แบบแปลนก่อสร้าง เฉพาะในกรณีที่มีการก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ ขนาดไม่เล็กกว่ามาตรฐาน ๑:๑๐๐ โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิศวกรอื่นที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบ

(๕) แบบและรายละเอียดแสดงวิธีการและมาตรการป้องกันอันตรายหรือเหตุรำคาญสำหรับโรงงานที่ประกอบกิจการอันอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือเหตุรำคาญ

(๖) แบบแปลน แผนผัง และคำอธิบายโดยละเอียดแสดงวิธีการขจัดน้ำทิ้ง (Waste Water Treatment Process)

(๗) สำเนาทะเบียนบ้าน แต่ถ้าผู้ขออนุญาตเป็นบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้มีหลักฐานการจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล รายชื่อกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการผู้มีอำนาจลงชื่อแทนบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ข้อจำกัดอำนาจของหุ้นส่วนผู้จัดการ (ถ้ามี) ที่ตั้งสำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขา (ถ้ามี) หนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัทหรือวัตถุประสงค์ของห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(๘) เอกสารอื่น (ถ้ามี)

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

(ครุฑ)

ใบอนุญาตตั้งโรงงาน

ที่.....

กระทรวงอุตสาหกรรม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อนุญาตให้.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ซึ่งเป็นเจ้าของ

โรงงานชื่อ.....ประเภทโรงงาน.....

ประกอบกิจการ.....ตั้งโรงงาน ณ เลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....คลอง.....แม่น้ำ.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....สำนักงานเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ตั้งคำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงานตาม

แผนผังและรายการซึ่งได้รับความเห็นชอบแล้ว

การตั้งโรงงานนี้จะต้องแล้วเสร็จเพื่อเปิดดำเนินการได้ภายใน.....วัน

นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ครุฑ)

ใบอนุญาตขยายโรงงาน

(ครั้งที่.....)

ที่.....

กระทรวงอุตสาหกรรม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อนุญาตให้.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด..... ซึ่งเป็นเจ้าของ

โรงงานชื่อ.....ทะเบียนเลขที่.....ประเภทโรงงาน.....

ประกอบกิจการ.....ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....คลอง.....แม่น้ำ.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....สำนักงานเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....กระทำการขยายโรงงานดังกล่าวขอรับ

ใบอนุญาตขยายโรงงานตามแผนผังและรายการซึ่งได้รับความเห็นชอบแล้ว

การขยายโรงงานนี้จะต้องแล้วเสร็จภายใน.....วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ครุฑ)

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ที่.....

กระทรวงอุตสาหกรรม

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อนุญาตให้.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ชื่อโรงงาน.....ประเภทโรงงาน.....

ประกอบกิจการ.....ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ใบอนุญาตให้ตั้งโรงงานที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบอนุญาตให้ขยายโรงงานที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ทะเบียนโรงงานเลขที่.....ประกอบกิจการโรงงานได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑)

(๒)

(๓)

(๔)

ใบอนุญาตนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

ภาคผนวก ข.

ขั้นตอนของการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ขั้นตอนของการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โรงงาน ประชาชน และหน่วยงานของรัฐ สามารถ เสนอกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ให้แก่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อพิจารณาได้ และการพิจารณาว่าจะจัดทำหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะศึกษาหาข้อมูล และนำข้อมูล เสนอแก่คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พร้อมทั้งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการวิชาการ เมื่อคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพิจารณามาตรฐานที่มีผู้เสนอมาและอนุมัติให้มีการกำหนดมาตรฐาน ตลอดจนทำการคัดเลือกกรรมการวิชาการที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เสนอมาแล้ว สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก็จะนำรายชื่อที่ผ่านการคัดเลือก เสนอรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นคณะกรรมการวิชาการ เพื่ออนุมัติต่อไป เมื่อรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาและอนุมัติแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการวิชาการได้ สำหรับกระบวนการของการเสนอให้มีการกำหนดมาตรฐานและการแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการสามารถจะเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น โดยดูจากรูปที่ปรากฏอยู่ในหน้าต่อไป

จากรูปประกอบ ขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการวิชาการซึ่ง เริ่มตั้งแต่ร่างมาตรฐานจนถึงประกาศเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สามารถที่จะกล่าวได้ดังนี้คือ เมื่อคณะกรรมการวิชาการประชุมศึกษาร่างมาตรฐานที่กรรมการและเลขานุการเตรียมขึ้น เปรียบเทียบกับมาตรฐานระหว่างประเทศ และมาตรฐานระดับประเทศที่เชื่อถือได้ เพื่อให้ได้ข้อกำหนดที่ถูกต้องเหมาะสมซึ่งอุตสาหกรรมของประเทศสามารถปฏิบัติตามได้ จากนั้นทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก็จะเวียนร่างมาตรฐานดังกล่าวให้หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น หลังจากหน่วยงานต่าง ๆ เสนอความเห็นแล้ว ทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก็จะรวบรวมข้อคิดเห็นในร่างมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เสนอแก่คณะกรรมการวิชาการเพื่อพิจารณาปรับปรุงร่าง พร้อมทั้งตรวจทานร่างครั้งสุดท้าย เมื่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนำร่างฉบับสุดท้าย เสนอคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทำการพิจารณาถ่วงดุลกันจน เป็นที่

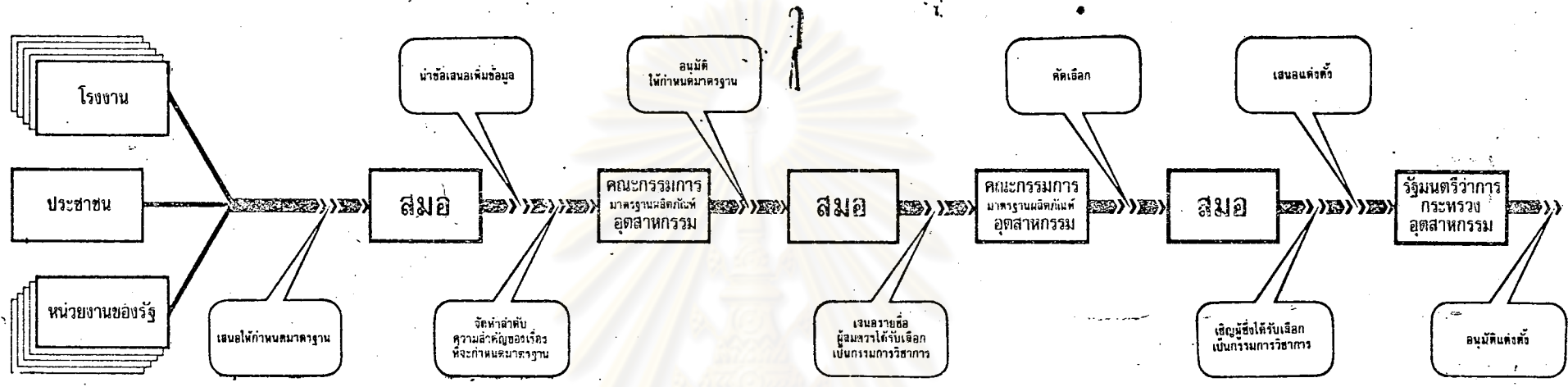
พอใจแล้ว ก็ส่งคำสั่งคืนให้แก่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอีกครั้งหนึ่ง ทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก็จะนำร่างที่ผ่านการกลั่นกรองแล้ว เสนอแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณา หากเห็นชอบ จะถือได้ว่าเป็นมาตรฐานตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ก็ต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

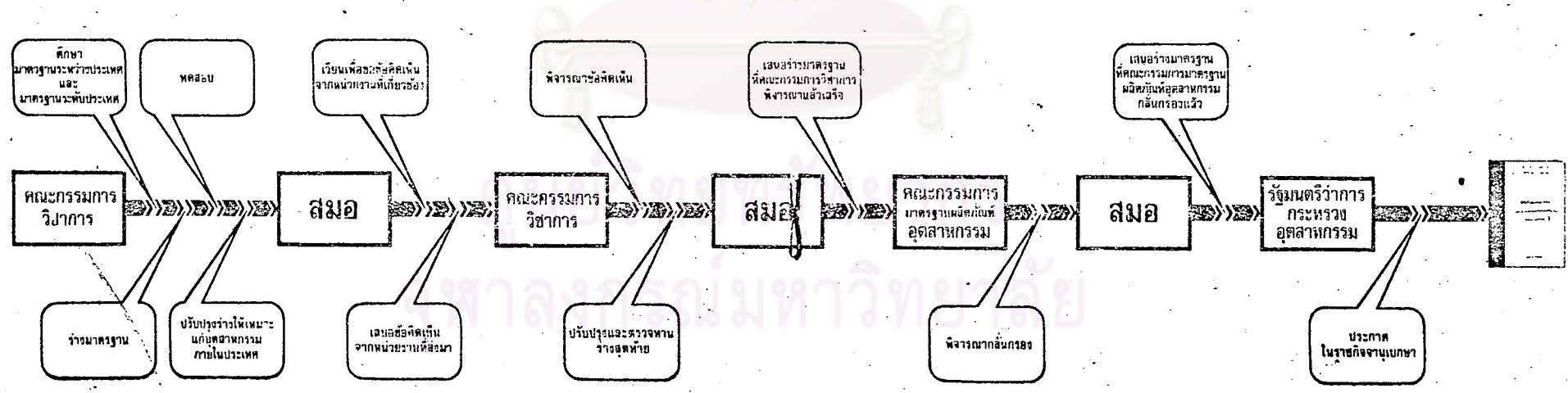
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบวนการกำหนดมาตรฐาน

ข้อเสนอให้กำหนดมาตรฐาน - แต่งตั้งกรรมการวิชาการ

คณะกรรมการวิชาการพิจารณาร่างมาตรฐาน - ประกาศเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ภาคผนวก ค.

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ที่ ๒/๒๕๑๘

เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๑๘ ซึ่งมีรายละเอียดบางส่วนเน้นหนักถึงเรื่องการส่งเสริมการลงทุน เพื่อการสร้างงานให้ประชาชนคนไทยในประเทศได้ทำทั่วทุกคน นั้น บัดนี้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเห็นสมควรกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนขึ้น เพื่อใช้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติในอันที่จะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

นโยบายการส่งเสริมการลงทุน

๑. ให้ความสำคัญอันดับแรกแก่การสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีขึ้น โดยรัฐบาลจะดำเนินการให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือและร่วมมือ
๒. รัฐบาลจะส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการลงทุนที่จะสร้างงานให้คนทำได้จำนวนมาก โดยมีเงื่อนไขให้เป็นไปในทางที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยและของประเทศไว้ให้ได้มากที่สุด และมีเงื่อนไขที่มีผลในทางป้องกันพิษภัยที่จะเกิดกับทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมไว้อย่างรอบคอบ
๓. รัฐบาลจะให้มีการลงทุนในต่างจังหวัดมากขึ้น โดยการให้สิทธิและประโยชน์พิเศษ และสนับสนุนในสิ่งอำนวยความสะดวกในสาขาที่ดำเนินการโดยรัฐ เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต
๔. เร่งค้นคว้าหาช่องทางการลงทุนที่ประเทศต้องการ เพื่อจัดทำเป็นโครงการสำหรับใช้แนะนำ ชักจูง และเร่งรัดการลงทุนในโครงการที่รัฐต้องการ
๕. ให้สิทธิและประโยชน์โดยให้มีกลไกสัมพันธ์กับผลที่ประเทศชาติและประชาชนส่วนรวมจะได้รับ โดยให้เน้นความสำคัญในด้านการส่งออกและการใช้ผลิตผลการเกษตรเป็นวัตถุดิบมากขึ้น

๖. มีแผนที่แน่นอน และรัฐบาลจะช่วยเหลือให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีความมั่นคง และขยายตัวไปได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระยะและภายหลังระยะที่ได้รับสิทธิและประโยชน์จากการส่งเสริม โดยมีการติดตามผลงานอย่างใกล้ชิด

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้การส่งเสริม

๑. กิจการที่ไม่มีการส่งออกเลย หรือที่ส่งออกเป็นมูลค่า เอฟโอบี ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของยอดขายในแต่ละปีเมื่อผลิตเต็มกำลังผลิต จะได้รับการพิจารณาให้การส่งเสริมต่อเมื่อ

๑.๑ มีเงินทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท ถ้าต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท ต้องใช้วัตถุดิบในประเทศมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ หรือตั้งกิจการในเขตส่งเสริม หรือ เป็นกิจการที่นำความเจริญก้าวหน้ามาสู่เทคโนโลยีภายในประเทศ ในความเห็นของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๑.๒ ทุนเป็นของคนไทยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ถ้าต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ แต่ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๐ ต้องใช้วัตถุดิบในประเทศมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ หรือตั้งในเขตส่งเสริม หรือเป็น ความก้าวหน้าต่อเทคโนโลยีภายในประเทศ ในความเห็นของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

การกำหนดอัตราทุนของคนไทยตามข้างต้นนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลาที่จะใช้บังคับให้ยึดหยุ่นได้ หากกิจการนั้นมีลักษณะของโครงการ เป็นกรณีพิเศษ

๑.๓ มูลค่าเพิ่มไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐

๑.๔ ตามปกติอัตราความคุ้มครองไม่เกินร้อยละ ๓๐

๑.๕ ตั้งแหล่งประกอบการนอกเขตกรุงเทพมหานคร

๑.๖ สามารถผลิตเต็มกำลังการผลิตได้ภายใน ๓ ปี นับแต่เริ่มดำเนินการผลิต เว้นแต่ในกิจการที่มีการลงทุนสูง คณะกรรมการอาจอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาให้ยึดออกไปอีก ตามที่จะเห็นสมควร

การให้สิทธิและประโยชน์แก่กิจการดังกล่าวนี้ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ปกติที่ใช้อยู่แล้ว
นอกจาก การยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล จะพิจารณาจัดให้ เฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่ง
 ดังต่อไปนี้

- มีการลงทุนในทรัพย์สินถาวรไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้านบาท หรือ
- มีคนงานไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ คน

ทั้งนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่เกิน ๔ ปี

๒. กิจการที่ส่งออกเป็นมูลค่าเอฟโอบี ตั้งแต่ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป ของยอดขายในแต่ละปี
เมื่อผลิตเต็มกำลังผลิต

จะให้การส่งเสริมตามความเหมาะสมโดยไม่มีข้อจำกัด

การให้สิทธิและประโยชน์แก่กิจการจำพวกนี้ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ปกติที่ใช้อยู่แล้ว
นอกจาก การยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งให้เป็นไปตามเกณฑ์ดังนี้

- มูลค่าเพิ่ม	ไม่เกิน	๓๐%	ให้ได้รับ	๔ ปี
		๓๑-๔๐%	"	๖ ปี
		๔๑-๕๐%	"	๗ ปี
		๕๐% ขึ้นไป	"	๘ ปี
หรือจำนวนคนงาน	ไม่เกิน	๒๐๐ คน	"	๕ ปี
		๒๐๑-๔๐๐ คน	"	๖ ปี
		๔๐๑-๖๐๐ คน	"	๗ ปี
		๖๐๐ คนขึ้นไป	"	๘ ปี

ภาคผนวก ง.

สิทธิและประโยชน์

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้
บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อ
ศึกษาลู่ทางการลงทุนหรือกระทำการอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนได้ตามกำหนดระยะเวลา
ให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด และใน
การอนุญาต คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่พิจารณาเห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้
บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

(๑) ช่างฝีมือ

(๒) ผู้ชำนาญการ

(๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) และ (๒)

เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการ
พิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินอัตราจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้
ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเพียงเท่าที่
พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และคน
ต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๕ ได้รับ
อนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลา
เท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อประกอบ
กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามจำนวนที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกิน
กำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดิน เลิกกิจการ ที่ได้รับการส่งเสริมหรือโอนกิจการนั้นให้แก่ผู้อื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาต ให้ถือกรรมสิทธิ์ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่าย ที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๒๘ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับ เครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิตหรือ ประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณ เพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซื้อเครื่องจักรตามวรรคหนึ่งที่ผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร ให้ผู้ผลิตหรือประกอบหรือผู้ขายของดังกล่าวให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีการค้าสำหรับ ของนั้น

มาตรา ๒๙ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือ แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการ จะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้น และรายต่อ ๆ ไป โดยให้ได้รับ ลดหย่อนอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้น อากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มิเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับ ลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิต ผลิต หรือประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม มีกำหนด เวลาคราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้นต้องไม่เป็น ของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ภายใต้บังคับแห่งวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซื้อวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักร คณะกรรมการจะให้ผู้ผลิตหรือผู้ขายของดังกล่าวให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนภาษีการค้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติสำหรับของนั้นก็ได้อีก

ทั้งนี้ ตามชนิด ปริมาณ ระยะเวลา เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามปีแต่ไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าที่สำเร็จรูป ตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใดหรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายได้ไม่สมควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นและรายต่อ ๆ ไป โดยไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้

มาตรา ๓๓ ค่าแห่งภูตวิไลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริม ตามสัญญาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้มีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๔ เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๓๑ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๕ เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องที่ใด คณะกรรมการจะกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) การลดหย่อนภาษีการค้าสำหรับการขายผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติ เป็นเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

(๒) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราปกติมีกำหนดห้าปี โดยนับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ได้รับ การส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๓) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่ คณะกรรมการกำหนด

(๔) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้วในการนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

มาตรา ๓๖ เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับ สิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การยกเว้นทั้งอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุ จำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผล เฉพาะ ที่ใช้ในการส่งออก

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซื้อวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่ผลิตหรือมีกำเนิด ในราชอาณาจักร ให้ผู้ผลิตหรือผู้ขายของดังกล่าวให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริม เป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษี การค้าสำหรับของนั้น

(๒) การยกเว้นทั้งอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับของที่ผู้ได้รับการ ส่งเสริมนำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป

(๓) การยกเว้นทั้งอากรขาออกและภาษีการค้าสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ

(๔) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการ เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออก ซึ่ง ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบโดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ

ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือผู้ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมซึ่งมีภูมิลำเนา นอกราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็น

(๑) เงินทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเงินปันผล หรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินทุนนั้น

(๒) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำมาลงทุนในกิจการที่ได้รับการ ส่งเสริมตามสัญญาที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(๓) เงินที่ผู้ได้รับการส่ง เสริมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศตามสัญญา เกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่าง ๆ ในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่ง เสริมการลงทุน และสัญญานั้น ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่ระยะเวลาใดตุลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่ง เงินนั้นออกนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อผลดังกล่าวนั้นก็ ได้ แต่จะไม่จำกัดการส่ง เงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปี ถ้าการส่ง เงินนั้นกระทำภายหลังที่นำ เข้ามาแล้ว เป็นเวลาสองปี และจะไม่จำกัดการส่ง เงินปันผลต่ำกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีของ เงินทุนที่นำ เข้ามาในราชอาณาจักร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เกี่ยวกับการจัดทำรายงานปริมาณการผลิต และการจำหน่ายของโรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจัดทำรายงานเกี่ยวกับปริมาณการผลิตและการจำหน่ายของโรงงานไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้โรงงานตามประเภทหรือชนิดที่ระบุในบัญชีท้ายประกาศนี้ มีหน้าที่จัดทำรายงานเกี่ยวกับปริมาณการผลิตและการจำหน่ายในเดือนหนึ่งของโรงงาน เป็นประจำทุกเดือนตามแบบ ร.ง. ๑๑ และแบบ ร.ง. ๑๑ ก. ท้ายประกาศนี้ ยื่นต่อกระทรวงอุตสาหกรรม ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

ข้อ ๒ เดือนหนึ่งของโรงงานตามประกาศนี้ หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันต้นแห่ง เดือนถึงวันสุดท้ายแห่ง เดือนของทุกเดือน.

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

ยศ บุญนาค

(นายยศ บุญนาค)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิด
๑.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับผลิตผลกลสิกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การอัดปอ หรือใบยาสูบ</p> <p>(๒) การทึบหรืออัดฝ้าย หรือการปั่นหรืออัดนุ่น</p>
๒.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับการบรรจุ เนื้อสัตว์ซึ่งมีไขมันสัตว์หรือมันสัตว์ซึ่งมีไขมันสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ซึ่งมีไขมันสัตว์หรือมันสัตว์ซึ่งมีไขมันสัตว์ในลักษณะที่ ผืนึกและอากาศเข้าไม่ได้</p>
๓.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับน้ำมันอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การพาสเจอร์ไรส์ หรือสเตอริไลส์นมสด</p> <p>(๒) การทำนมสดจากนมผงและไขมัน</p> <p>(๓) การทำนมข้น นมผง หรือนมระเหย</p> <p>(๔) การทำครีมจากนํ้านม</p> <p>(๕) การทำเนย เกลวหรือเนยแข็ง</p> <p>(๖) การทำไอศกรีม</p>
๔.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับการทำอาหารหรือ เครื่องดื่มจากผักหรือผลไม้และบรรจุ ในลักษณะที่ผืนึกและอากาศเข้าไม่ได้</p>
๕.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับการทำอาหารจากสัตว์น้ำและบรรจุในลักษณะที่ผืนึกและ อากาศเข้าไม่ได้</p>

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิด
๖.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันจากพืชหรือสัตว์หรือไขมันจากสัตว์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การสกัดน้ำมันจากพืชหรือสัตว์หรือไขมันจากสัตว์</p> <p>(๒) การอัดหรือบั่นกากพืชหรือสัตว์ที่สกัดน้ำมันออกแล้ว</p>
๗.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำแฉ่งเป็นอาหาร เช่น แฉ่งมันสำปะหลัง แฉ่งสาส์ แฉ่งข้าวโพด</p>
๘.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารจากแฉ่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำขนมปัง หรือขนมเค้ก</p> <p>(๒) การทำขนมปังกรอบ หรือขนมอบแห้ง</p>
๙.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับชา กาแฟ โกโก้ ช็อกโกแลต หรือทำขนมหวานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำใบชาแห้ง หรือใบชาผง</p> <p>(๒) การทำโกโก้ผง หรือขนมจากโกโก้</p> <p>(๓) การทำช็อกโกแลต ช็อกโกแลตผง หรือขนมจากช็อกโกแลต</p> <p>(๔) การเชื่อมหรือแช่อิ่มผลไม้หรือเปลือกผลไม้ หรือการเคลือบผลไม้หรือเปลือกผลไม้ด้วยน้ำตาล</p> <p>(๕) การทำหมากฝรั่ง</p> <p>(๖) การทำจุกกวาดหรือทอฟฟี่</p>
๑๐.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำผงชูรส</p>
๑๑.	<p>โรงงานทำน้ำแข็ง</p>

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิด
๑๒.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับอาหารสัตว์ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำอาหารผสมหรืออาหารสำเร็จรูปสำหรับเลี้ยงสัตว์</p> <p>(๒) การป่นหรือบดพืช เมล็ดพืช กากพืช เนื้อสัตว์ กระดูก หรือเปลือกหอย สำหรับทำหรือผสมเป็นอาหารสัตว์</p>
๑๓.	โรงงานต้ม กลั่น หรือผสมสุรา
๑๔.	โรงงานทำหรือผสมสุราจากผลไม้
๑๕.	โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับการทำเปียร์
๑๖.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับน้ำดื่ม หรือเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์หรือน้ำอัดลม อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำน้ำดื่ม หรือเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์</p> <p>(๒) การทำน้ำอัดลม</p>
๑๗.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับสิ่งทอ ด้าย หรือเส้นใยซึ่งมิใช่เส้นใยแอสเบสตอส อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การปั่น กรอ</p> <p>(๒) การทอ</p> <p>(๓) การฟอก ย้อมสี หรือแต่งสำเร็จด้ายหรือสิ่งทอ</p> <p>(๔) การพิมพ์สิ่งทอ</p>
๑๘.	โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับการทำสิ่งทอซึ่งมิใช่ เครื่องนุ่มห่ม เป็นถุงหรือกระสอบ

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิด
๑๙.	โรงงานถักผ้า ผ้าลูกไม้ หรือเครื่องนุ่งห่มด้วยด้ายหรือเส้นใย หรือฟอก ย้อมสี หรือแต่งสำเร็จผ้า ผ้าลูกไม้ หรือเครื่องนุ่งห่ม ที่ถักด้วยด้ายหรือเส้นใย
๒๐.	โรงงานผลิตเส้นหรือพรมด้วยวิธีทอ สาน ถัก หรือผูกให้เป็นปู ซึ่งมีใช้เส้นหรือพรมที่ทำด้วยยางหรือพลาสติกหรือพรมน้ำมัน
๒๑.	โรงงานผลิตเชือก ตาข่าย แห หรืออวน
๒๒.	โรงงานหมัก ฟอก ชัดและแต่ง แต่งสำเร็จ อัดให้เป็นลายขน หรือเคลือบสีหนังสัตว์
๒๓.	โรงงานทำพรม หรือเครื่องใช้จากขนสัตว์หรือหนังสัตว์
๒๔.	โรงงานผลิตรองเท้า หรือชิ้นส่วนของรองเท้าซึ่งมีใช้รองเท้าที่ทำจากไม้ หรือรองเท้า หรือชิ้นส่วนของรองเท้าที่ทำจากยางอบแข็ง หรืออัดเข้ารูป หรือพลาสติกอัดเข้ารูป
๒๕.	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำไม้รีเนียร์ หรือไม้อัดทุกชนิด
๒๖.	<p>โรงงานผลิตเยื่อ หรือกระดาษ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำเยื่อจากไม้ เศษผ้า หรือเส้นใย</p> <p>(๒) การทำกระดาษ กระดาษแข็ง หรือกระดาษที่ใช้ในการก่อสร้างชนิดที่ทำจากเส้นใยหรือแผ่นกระดาษไฟเบอร์ (Fibreboard)</p>
๒๗.	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิต เคมีภัณฑ์ สารเคมี หรือวัสดุ เคมีซึ่งมีใช้ปู
๒๘.	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิต หนูหรือยากำจัดโรคหรือศัตรูพืชหรือสัตว์ (Pests)
๒๙.	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตยาง เรซินสังเคราะห์ ยางอีลาสโตเมอร์ พลาสติก หรือเส้นใยสังเคราะห์ซึ่งมีใช้ใยแก้ว

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิด
๓๐.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสี (Paints) น้ำมันชักเงา แชลแลค แลคเคอร์ หรือผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ยาหรืออุตสาหกรรม ใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำสีสำหรับใช้ทา พื้น หรือเคลือบ</p> <p>(๒) การทำน้ำมันชักเงา น้ำมันผสมสี หรือน้ำยาล้างสี</p> <p>(๓) การทำแชลแลค แลคเคอร์ หรือผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ยาหรืออุตสาหกรรม</p>
๓๑.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำสบู่ วัสดุสังเคราะห์สำหรับชักฟอก แชมพู ผลิตภัณฑ์สำหรับโกนหนวด หรือผลิตภัณฑ์สำหรับขำระล้างหรือขัดถู หรือการทำยาสีฟัน</p>
๓๒.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำไม้ขีดไฟ หรือวัตถุระเบิด</p>
๓๓.	<p>โรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม</p>
๓๔.	<p>โรงงานผลิต หล่อ หรือหล่อดอกยางนอกหรือยางในสำหรับยานที่เคลื่อนที่ด้วย เครื่องกลคน หรือสัตว์</p>
๓๕.	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พลาสติกใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำพลาสติกเป็นแท่ง ท่อ หรือหลอด</p> <p>(๒) การทำผลิตภัณฑ์สำหรับใช้เป็นฉนวน</p> <p>(๓) การอัดพลาสติกหลาย ๆ ชั้นเป็นแผ่น</p>
๓๖.	<p>โรงงานผลิตภัณฑ์เครื่องกระเบื้อง เคลือบ เครื่องปั้นดินเผา หรือเครื่องดินเผา</p>
๓๗.	<p>โรงงานผลิตแก้ว เส้นใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์แก้ว</p>
๓๘.	<p>โรงงานผลิตซีเมนต์</p>

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิด
๓๙.	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการถลุง หล่อ หลอม รีด ดึง หรือผลิตเหล็กหรือเหล็กกล้าในขั้นต้น (Iron and Steel Basic Industries)
๔๐.	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับถลุง ผสม ทำให้บริสุทธิ์ หล่อ หลอม รีด ดึง หรือผลิตโลหะในขั้นต้นซึ่งมิใช่เหล็กหรือเหล็กกล้า (Non-ferrous Metal Basic Industries)
๔๑.	โรงงานผลิตเครื่องยนต์ เครื่องกังหัน ส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของเครื่องยนต์หรือเครื่องกังหัน
๔๒.	โรงงานผลิตเครื่องสูบน้ำ เครื่องอัดอากาศหรือก๊าซ เครื่องเป่าลม เครื่องปรับหรือถ่ายเทอากาศ เครื่องโปรยน้ำดับไฟ ตู้เย็นหรือเครื่องประกอบตู้เย็น เครื่องขายสินค้าอัตโนมัติ เครื่องล้าง ชัก ชักแห้งหรือรีดผ้า เครื่องเย็บ เครื่องส่งกำลังกล เครื่องยกบັນจั่น ลิฟต์ บันไดเลื่อน รถบรรทุก รถแทรกเตอร์ รถพ่วงสำหรับการใช้ในการอุตสาหกรรม รถยกซ้อนของ (Stackers) เต้าไฟหรือเต้าอบสำหรับการใช้ในการอุตสาหกรรมหรือสำหรับใช้ในบ้าน และรวมถึงส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวข้างต้น แต่ผลิตภัณฑ์นั้นต้องไม่ใช่พลังงานไฟฟ้า
๔๓.	โรงงานผลิตเครื่องจักรที่ระบุไว้ในลำดับที่ ๔๒ เฉพาะที่ใช้ไฟฟ้า เครื่องยนต์ไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า หม้อแปลงแรงไฟฟ้า เครื่องสับหรือบังคับไฟฟ้า เครื่องใช้สำหรับแผงไฟฟ้า เครื่องเปลี่ยนทางไฟฟ้า เครื่องส่งหรือจำหน่ายไฟฟ้า เครื่องสำหรับใช้บังคับไฟฟ้า หรือเครื่องเชื่อมไฟฟ้า
๔๔.	โรงงานผลิตเครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องกระจายหรือบันทึกเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกคำบอก เครื่องบันทึกเสียงด้วยเทป แผ่นเสียง เทปแม่เหล็กที่ได้บันทึกเสียงแล้ว เครื่องโทรศัพท์หรือโทรเลขชนิดมีสายหรือไม่มีสาย เครื่องส่งวิทยุ

ลำดับที่	ประเภท ชนิด
	<p>เครื่องโทรทัศน์ เครื่องรับส่งสัญญาณหรือจับสัญญาณ เครื่องเรดาร์ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นตัวกึ่งนำหรือตัวกึ่งนำชนิดไวที่เกี่ยวข้อ (Semi-conductor or Related Sensitive Semi-conductor Devices) คาปาซิเตอร์หรือคอนเดนเซอร์อิเล็กทรอนิกส์ชนิดคงที่หรือเปลี่ยนแปลงได้ (Fixed or Variable Electronic Capacitors or Condensers) เครื่องหรือหลอดเรดิโอกราฟ เครื่องหรือหลอดฟลูโรสโคปหรือเครื่องหรือหลอดเอ็กซเรย์ ทั้งนี้รวมถึงการผลิตอุปกรณ์หรือชิ้นส่วนสำหรับใช้กับเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวด้วย</p>
๔๕.	<p>โรงงานผลิต เครื่องใช้ในบ้านที่ใช้ไฟฟ้า เครื่องเป่าผมไฟฟ้า เครื่องตัดผมไฟฟ้า เครื่องโกนหนวดไฟฟ้า หรือเครื่องทำน้ำร้อนไฟฟ้า</p>
๔๖.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับอุปกรณ์ไฟฟ้าอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) การทำหลอดไฟฟ้า (๒) การทำลวดหรือสาย เคเบิลหุ้มฉนวน (๓) การทำเครื่องติดตั้งหรือเต้าเสียบหลอดไฟฟ้า (Fixtures or Lamp Sockets or Receptacles) สวิตซ์ไฟฟ้า ตัวต่อตัวนำ (Conductor Connectors) เครื่องใช้กับสายไฟฟ้า หลอดหรือเครื่องประกอบสำหรับร้อยสายไฟฟ้า (๔) การทำฉนวนหรือวัสดุที่เป็นฉนวนไฟฟ้าซึ่งมีใช้กระเบื้องเคลือบหรือแก้ว (๕) การทำหม้อเก็บไฟฟ้าหรือหม้อกำเนิดไฟฟ้าชนิดน้ำหรือชนิดแห้ง
๔๗.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับเรื่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) การต่อเรือ (๒) การทำชิ้นส่วนพิเศษสำหรับเรือหรือเครื่องยนต์เรือ

ลำดับที่	ประเภทหรือชนิด
๔๘.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับการรถไฟหรือการรถรางอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การสร้างรถที่ใช้ในการรถไฟหรือการรถราง</p> <p>(๒) การทำขึ้นส่วนพิเศษหรืออุปกรณ์สำหรับรถจักรหรือรถที่ใช้ในการรถไฟหรือการรถราง</p>
๔๙.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับรถยนต์หรือรถพ่วงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การสร้าง ประกอบรถยนต์ หรือรถพ่วง</p> <p>(๒) การทำขึ้นส่วนพิเศษ หรืออุปกรณ์สำหรับรถยนต์ หรือรถพ่วง</p>
๕๐.	<p>โรงงานประกอบกิจการ เกี่ยวกับจักรยานยนต์ จักรยานสามล้อ หรือจักรยานสองล้อ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การสร้าง ประกอบจักรยานยนต์ จักรยานสามล้อ หรือจักรยานสองล้อ</p> <p>(๒) การทำขึ้นส่วนพิเศษ หรืออุปกรณ์สำหรับจักรยานยนต์ จักรยานสามล้อ หรือจักรยานสองล้อ</p>
๕๑.	โรงงานผลิตนาฬิกา เครื่องวัดเวลาหรือชิ้นส่วนของนาฬิกาหรือเครื่องวัดเวลา
๕๒.	โรงงานผลิต เครื่องมือหรือเครื่องใช้ในการกีฬา หรือการบริหารร่างกาย
๕๓.	โรงงานผลิตกำขซึ่งมิใช่กำขธรรมชาติ

รายงานแสดงปริมาณการผลิตและการจำหน่ายของโรงงาน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....

ในนามของบริษัทจำกัด/ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล/ห้างหุ้นส่วนจำกัด/โรงงาน^๑/.....

.....

ประกอบกิจการอุตสาหกรรมประเภท.....

ทะเบียนโรงงานเลขที่.....สถานที่ตั้งโรงงานเลขที่.....

.....ต.รอก/ชอย.....

ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

สำนักงานเลขที่.....ต.รอก/ชอย.....

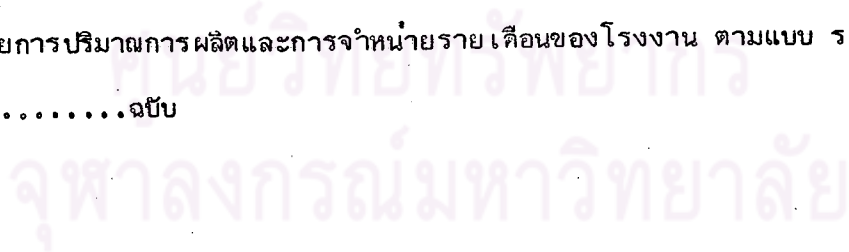
ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

ขอแสดงรายการปริมาณการผลิตและการจำหน่ายรายเดือนของโรงงาน ตามแบบ ร.ง. ๑๑ ก.

ที่แนบ รวม.....ฉบับ

ลงชื่อ.....

ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

หมายเหตุ ๑/ ให้ขีดข้อความที่ไม่ใช่ออก

บัญชีแสดงปริมาณการผลิตและการจำหน่ายของโรงงาน

ชื่อผู้ครอบครองโรงงาน.....

ถาวรวัตถุ (ชื่อผู้รับ) / ๒๕ พ.ศ.

จำนวนพนักงานทั้งหมด (ชื่อผู้รับ) คน { ชาย.....คน
หญิง.....คน

ราคาจำหน่ายต่อหน่วย บาท

ประเภทอุตสาหกรรม..... Code.....

ชนิดของผลิตภัณฑ์..... Code.....

ชื่อกิจการ.....

ที่ตั้งสำนักงาน..... โทร.....

ที่ตั้งโรงงาน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... โทร.....

หน่วยผลิต.....

พ.ศ.....	ปริมาณ คงเหลือยกมา (๑)	ปริมาณ การผลิต (๒)	รวม (๑)+(๒) (๓)	จำหน่ายในประเทศ		ปริมาณส่งออก (๖)	ปริมาณจำหน่าย (๔)+(๕)+(๖) (๗)	สินค้าคงเหลือออกไป (๓)-(๗) (๘)	หมายเหตุ
				ใช้เอง (๔)	จำหน่าย (๕)				
มกราคม									รวมส่งข้อมูลคืนภายใน ๑๕ วัน หลังจากได้รับแบบสอบถาม
กุมภาพันธ์									
มีนาคม									
เมษายน									
พฤษภาคม									
มิถุนายน									
กรกฎาคม									
สิงหาคม									
กันยายน									
ตุลาคม									
พฤศจิกายน									
ธันวาคม									

คำชี้แจง ๑. ถ้ามีผลิตภัณฑ์หลายชนิด ให้แจ้งชนิดของหนึ่งในแบบฟอร์ม
๒. ถ้าถาวรวัตถุหลายองค์ ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นของเครื่องจักรหรือโรงงานที่ถาวรวัตถุได้ภายใน ๒๕ พ.ศ.
๓. ถ้ามีผู้ขายหรือซื้อซึ่งประการใดในการครอบครองนั้น คิดค่าส่งมอบแก่ผู้ผลิตอุตสาหกรรม ส่งเสริมผู้ผลิตอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม โทร. ๒๕๑๑๖๖

ภาคผนวก ฉ.

ต้นทุนมาตรฐานของแผนกผลิต
ส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกสั้น

นำวัตถุดิบผสมของส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกสั้นจากแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี
เข้าเครื่องบีบแล้ว จำนวนที่ผลิตได้เป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกสั้นต่อ ๑,๐๐๐ ด้าม
ปรากฏดังนี้คือ

ด้ามปากกา จากการสุ่มตัวอย่างโดยเอาด้ามปากกาที่บีบแล้วไปชั่งหลาย ๆ ครั้ง
ถั่วเฉลี่ยจะได้น้ำหนักของด้ามปากกา ๒๓๐ ด้าม เท่ากับ ๑ กิโลกรัม ถ้าด้ามปากกา ๑,๐๐๐ ด้าม
จะมีน้ำหนักเท่ากับ ๔.๓๔๘ กิโลกรัม ถั่วเฉลี่ยน้ำหนักของด้ามปากกา ๑,๐๐๐ ด้ามจะเท่ากับ ๔.๓๕
กิโลกรัม เมื่อรวมอัตราส่วนสูญเสีย ๕% แล้ว จะใช้วัตถุดิบผสมเป็นปริมาณมาตรฐานคือ ๔.๕๗
กิโลกรัม

$$\text{ปริมาณมาตรฐาน} = ๔.๓๕ + \frac{๕}{๑๐๐} \times ๔.๓๕ = ๔.๕๗ \text{ กิโลกรัม}$$

$$\text{ราคามาตรฐาน} = ๔.๕๗ \times ๒๘.๒๘ = ๑๒๘.๒๔ \text{ บาท}$$

ปลอกปากกา จากการสุ่มตัวอย่างโดยเอาปลอกปากกาที่บีบแล้วไปชั่งหลาย ๆ ครั้ง
ถั่วเฉลี่ยน้ำหนักของปลอกปากกา ๙๖๐ อัน เท่ากับ ๑ กิโลกรัม ถ้าปลอกปากกา ๑,๐๐๐ อัน จะมี
น้ำหนักเท่ากับ ๑.๐๔ กิโลกรัม ถั่วเฉลี่ยน้ำหนักของปลอกปากกา ๑,๐๐๐ อัน เท่ากับ ๑.๐๔
กิโลกรัม เมื่อรวมอัตราส่วนสูญเสีย ๕% แล้ว จะใช้วัตถุดิบผสมเป็นปริมาณมาตรฐานคือ ๑.๐๘
กิโลกรัม

$$\text{ปริมาณมาตรฐาน} = ๑.๐๔ + \frac{๕}{๑๐๐} \times ๑.๐๔ = ๑.๐๘ \text{ กิโลกรัม}$$

$$\text{ราคามาตรฐาน} = ๑.๐๘ \times ๒๘.๘๑ = ๓๒.๔๘ \text{ บาท}$$

หัวปากกา จากการสุ่มตัวอย่างโดยเอาหัวปากกาที่บีบแล้วไปชั่งหลาย ๆ ครั้ง ถั่วเฉลี่ย
น้ำหนักของหัวปากกา ๕,๒๖๐ อัน เท่ากับ ๑ กิโลกรัม ถ้าหัวปากกา ๑,๐๐๐ อัน จะมีน้ำหนัก

เท่ากับ ๑๙๐.๑๑ กรัม ถัวเฉลี่ยน้ำหนักของหัวปากกา ๑,๐๐๐ อัน เท่ากับ ๑๙๐.๑๑ กรัม เมื่อรวม
อัตราส่วนสูญเสีย ๕% แล้ว จะใช้วัตถุดิบผสมเป็นปริมาณมาตรฐานคือ ๒๐๐ กรัม

$$\text{ปริมาณมาตรฐาน} = ๑๙๐.๑๑ + \frac{๕}{๑๐๐} \times ๑๙๐.๑๑ = ๑๙๙.๖๒ \text{ กรัม}$$

หรือเท่ากับ ๒๐๐ กรัม

$$\text{ราคามาตรฐาน} = ๒๐๐ \times ๗๐.๒๑ = ๑๔.๐๔ \text{ บาท}$$

หลอดปากกา จากการสุ่มตัวอย่างโดยเอาหลอดปากกาที่เข้มแล้วไปซึ่งหลาย ๆ ครั้ง
ถัวเฉลี่ยน้ำหนักของหลอดปากกา ๒,๐๗๐ หลอด เท่ากับ ๑ กิโลกรัม ถ้าหลอดปากกา ๑,๐๐๐ หลอด
จะมีน้ำหนักเท่ากับ ๔๘๓.๐๙ กรัม ถัวเฉลี่ยน้ำหนักของหลอดปากกา ๑,๐๐๐ หลอด เท่ากับ ๔๘๓.๐๙
กรัม เมื่อรวมอัตราส่วนสูญเสีย ๕% แล้ว จะใช้วัตถุดิบผสมเป็นปริมาณมาตรฐานคือ ๕๐๗.๒๔ กรัม

$$\text{ปริมาณมาตรฐาน} = ๔๘๓.๐๙ + \frac{๕}{๑๐๐} \times ๔๘๓.๐๙ = ๕๐๗.๒๔ \text{ กรัม}$$

$$\text{ราคามาตรฐาน} = ๕๐๗.๒๔ \times ๓๖ = ๑๘.๒๖ \text{ บาท}$$

จุกปากกา จากการสุ่มตัวอย่างโดยเอาจุกปากกาที่เข้มแล้วไปซึ่งหลาย ๆ ครั้ง ถัวเฉลี่ย
จะได้น้ำหนักจุกปากกา ๙,๔๔๐ อัน เท่ากับ ๑ กิโลกรัม ถ้าจุกปากกา ๑,๐๐๐ อัน จะมีน้ำหนัก
เท่ากับ ๑๐๑.๖๓ กรัม เมื่อรวมอัตราส่วนสูญเสีย ๕% แล้ว จะใช้วัตถุดิบผสมเป็นปริมาณมาตรฐาน
คือ ๑๐๖.๗๑ กรัม

$$\text{ปริมาณมาตรฐาน} = ๑๐๑.๖๓ + \frac{๕}{๑๐๐} \times ๑๐๑.๖๓ = ๑๐๖.๗๑ \text{ กรัม}$$

$$\text{ราคามาตรฐาน} = ๑๐๖.๗๑ \times ๓๖.๖ = ๓.๙๐ \text{ บาท}$$

ภาคผนวก ข.

ผลการศึกษาดูธุรกิจปากกาจุกกลิ้งใน เขตกรุงเทพมหานคร-ธนบุรี

ปี พ.ศ. ๒๕๒๐

ผลการศึกษาได้กระทำเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๐ โดยการแบ่งกลุ่มผู้ที่จะให้คำตอบ ออกเป็น ๒ กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกร่วมสนทนา ๔ คน สามารถให้ผลสรุปได้ดังนี้

ก. ทัศนะทั่วไปที่มีต่อปากกาจุกกลิ้ง

ปากกาจุกกลิ้งหรือเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า ปากกาหมึกแห้ง เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ในหมู่เด็กเรียน นิสิต นักศึกษา ตลอดจนตามสำนักงานต่าง ๆ ทั่วไป ทั้งนี้เพราะปากกาจุกกลิ้งสะดวก ต่อการพกติดตัวและง่ายต่อการใช้ โดยผู้ใช้สามารถที่จะนำปากกาจุกกลิ้งติดตัวไปได้ทุกแห่ง ไม่ต้อง กังวลถึง เรื่องหมึก พกง่าย ติดตัวได้ทุกเวลา เมื่อจะใช้ก็ดึงปากกาจุกกลิ้งจากกระเป๋าหรือจากที่ใด ซึ่งผู้ใช้ได้นำมา ใช้ได้ทันที รวดเร็ว การเขียนนั้น เขียนได้คล่องและรวดเร็ว หมึกไหลสม่ำเสมอ เมื่อหมึกหมดก็ทิ้งปากกาได้ทันที หาซื้อใหม่ได้ด้วยราคาไม่แพง และสามารถหาซื้อได้ทุกหนแห่ง อีกทั้งยังช่วยให้งานเขียน เป็นไปได้เร็วขึ้น จะมีบ้างก็ตามโรงเรียนบางแห่ง เท่านั้นซึ่งมีนักเรียน ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๗ ยังคงต้องการให้นักเรียนใช้ปากกาหมึกซึมอยู่ โดยมีความเห็นว่า ปากกาจุกกลิ้งทำให้ลายมือไม่สวย เพราะการเขียนได้เร็วทำให้นักเรียนไม่เอาใจใส่ต่อความเป็น ระเบียบเรียบร้อยสวยงามของตัวอักษร เนื่องจากปากกาจุกกลิ้ง เขียนได้รวดเร็วและมีความคล่องตัว อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความเห็นดังกล่าว คนส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความพอใจที่จะเลือกใช้ปากกาจุกกลิ้งอยู่ นั้นเอง ยกเว้นงานบางอย่างจำเป็นต้องใช้ปากกาหมึกซึม เช่น การลงบันทึกสมุดบัญชีที่จะต้องเขียน เสียภาษีต่อกรมสรรพากร เป็นต้น

ความพอใจที่จะเลือกใช้ปากกาถูกลิ้นขึ้นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ตามลำดับต่อไปนี้

๑. ปากกาถูกลิ้นใช้เขียนได้คล่อง ลื่น ไม่ติดขัด
๒. การไหลของหมึกเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และไม่จำเป็นต้องสูบหมึกอยู่เรื่อย ๆ
๓. รูปร่างพอเหมาะกับมือ ให้ความรู้สึกสบายในขณะที่เขียน
๔. การใช้สีน้ำหมึกของปากกาถูกลิ้น ปรากฏว่าสีน้ำเงินเป็นที่นิยมใช้มากกว่า

หมึกสีแดง

๕. ปากกาถูกลิ้นจะมีความคงทนที่ตัวตามปากกา ไม่เปราะหรือแตกหักเมื่อตก

กระทบพื้น

เรื่องความแตกต่างของราคาปากกาถูกลิ้นชนิดต่าง ๆ นั้น ไม่ค่อยมีความหมายเท่าไรนัก เพราะส่วนใหญ่แล้วปากกาถูกลิ้นก็มีราคาอยู่ระหว่างด้ามละ ๒-๓ บาท ความแตกต่างของราคาเพียง ๕๐ สตางค์ถึง ๑ บาท นับว่าไม่มีความสำคัญสำหรับผู้ซื้อนัก เพราะผู้ใช้ไม่ได้เลือกซื้อตามราคา แต่เลือกซื้อตรา โดยอาศัยประสบการณ์ที่เคยใช้ ความไว้วางใจ ตลอดจนความสวยงาม สะดุดตาเป็นเกณฑ์

ปากกาถูกลิ้นที่มีขายอยู่ตามตลาดนั้น ปรากฏว่าปากกาถูกลิ้น BIC เป็นที่รู้จัก และนิยมซื้อใช้กันแพร่หลายที่สุด

ข. ทัศนคติต่อปากกาแต่ละตรา

ทัศนคติต่อปากกาถูกลิ้นตราต่าง ๆ ที่มีราคาอยู่ระหว่างด้ามละ ๒-๓ บาท และเป็น ที่รู้จักกันแพร่หลาย มีดังนี้

ปากกาถูกลิ้น Bic

กล่าวกันว่า Bic เป็นหนึ่งในจำนวนปากกาถูกลิ้น ๒ ตรา ที่เข้ามาริเริ่มบุกเบิก ตลาดปากกาถูกลิ้นราคาถูกของเมืองไทย (อีกตราหนึ่งคือ ปากกาถูกลิ้นชไนเดอร์ Schneider) แต่ชื่อเสียงของ Bic ดูจะเป็นที่รู้จักกันมากกว่า เนื่องจาก Bic มีการโฆษณาที่ดีและมีการจำหน่ายสินค้าอย่างแพร่หลายกว่า ผู้ใช้ปากกาตรานี้ต่างพึงพอใจในความเล็กบางของเส้นที่เขียน เขียนได้ลื่น

และไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับการไหลของหมึก จะมีข้อดีบ้างก็ตรงที่ Bic ได้เปลี่ยนจากการใช้โลหะ มาใช้พลาสติกหุ้มปลายปากกาแทน ทำให้รู้สึกลดความคงทนลง

ปากกาลูกลื่น Horse

ปากกาลูกลื่น Horse ก่อนข้างจะเป็นตราใหม่ เพราะเพิ่งเข้ามาสู่ตลาดเมืองไทย ได้ปีกว่าเท่านั้น ปากกาชนิดนี้มีเส้นที่เล็ก หมึกสีสด และมีการออกแบบรูปร่างได้สวย เขียนสั้นแต่มี แนวโน้มว่าหมึกจะแห้งหรือหยุดไหลเมื่อใช้ไปได้เพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น ตัวปากกาจะรู้สึกจะเปราะและ ง่ายต่อการแตกร้าวเมื่อตกกระทบพื้น

ปากกาลูกลื่น Texpen

ปากกาชนิดนี้ออกแบบรูปร่างได้สวยงาม มีหมึกสีสดให้เลือกถึง ๔ สี บรรจุอยู่ใน กล่องสวยงามเป็นที่สะดุดตา โดยเฉพาะในหมู่นักเรียน จะมีข้อเสียอยู่บ้างตรงที่การไหลของหมึก ไม่สม่ำเสมอและมักจะหยุดไหลเมื่อใช้ไปได้เพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น ปากกาชนิดนี้ไม่ค่อยเป็นที่รู้จัก และแพร่หลาย เหมือนกับปากกาลูกลื่น Bic หรือ Horse

ปากกาลูกลื่น Goldfaber

ปากกาชนิดนี้เขียนได้สั้นไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการไหลของหมึก ถึงแม้จะมีสี ของหมึกที่สดกว่าสีหมึกของ Bic แต่ก็มีข้อเสียมากกว่าตรงที่ว่าตัวปากกาค่อนข้างจะยาวเกินไป จนดูเกะกะเทอะทะไม่สะดวกในขณะถือใช้ อีกทั้งไม่สามารถแยกไส้ปากกาออกจากตัวปากกาได้ ทำให้ผู้เขียนไม่สามารถทราบได้ว่าปากกาที่ตนกำลังใช้อยู่มีหมึกเหลืออยู่มากน้อยเท่าไร และที่ฝาด ครอบตัวปากกาก็ไม่มีที่เหน็บกระเป๋าคิดด้วย

ค. ปัญหาที่เกิดกับปากกาลูกลื่น

ปัญหาโดยทั่วไปที่เกิดกับปากกาลูกลื่น จากประสบการณ์ของผู้ใช้ คือ

๑. หมึกไหลออกมากเกินไปทำให้เกิดจุดหมึกเป็นนกระดาศ ปากกาลูกลื่นทุกตรา ก็ประสบปัญหานี้ แต่ดูเหมือนปากกาลูกลื่น Bic จะมีปัญหานี้มากกว่าปากกาลูกลื่นตราอื่น

๒. ยังเขียนได้ไม่สิ้นเท่าที่ควร โดยเฉพาะเมื่อเริ่มใช้ใหม่ ๆ

๓. หมึกจะหยุดไหลเมื่อปากกากระทบพื้น โดยเฉพาะปากกาลูกสูดตรา Horse และ

Texpen

ง. ความไว้วางใจในแต่ละตรา (Brand Loyalty)

เป็นเรื่องยากที่จะบ่งบอกให้เห็นถึงความไว้วางใจหรือความเชื่อถือนของผู้ใช้ที่มีต่อปากกาลูกสูดแต่ละตราได้ แต่อาจจะสังเกตได้จากการที่ผู้ใช้แต่ละคนมีแนวโน้มที่จะเลือกซื้อปากกาลูกสูดยี่ห้อที่ตนเคยใช้อยู่เสมอ จะซื้อหรือทดลองใช้ตราใหม่ก็คือเมื่อเป็นสินค้าใหม่ที่เพิ่งเข้าสู่ตลาดหรือเป็นที่สะดุดตาจริง ๆ เท่านั้น

จ. การโฆษณา (Advertising)

ผู้ใช้ปากกาลูกสูดส่วนใหญ่คุ้นเคยเป็นอย่างดีกับการโฆษณาของปากกาลูกสูดทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาทางโทรทัศน์หรือโปสเตอร์ซึ่งติดอยู่ตามป้ายรถเมล์ทั่วไป ปากกาลูกสูด Bic เคยจัดให้มีการจับขึ้นส่วนชิงโชคเพื่อเป็นการส่งเสริมการขาย ปากกา Texpen ก็เคยจัดในทำนองคล้าย ๆ กัน แต่ผู้ใช้ไม่ค่อยจะสนใจส่งชิ้นส่วนเพื่อร่วมเสี่ยงโชคในลักษณะดังกล่าว และเห็นว่าเป็นการยุ่งยากที่ต้องส่งบัตรชิงโชค อีกทั้งโอกาสที่จะได้รางวัลใครรางวัลหนึ่งก็มีน้อยด้วย

ฉ. ผลที่ได้จากการศึกษา

การสำรวจแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ การสำรวจโดยการจำแนกตามอายุ เพศ และอาชีพ อีกลักษณะหนึ่งคือการสำรวจโดยจำแนกออกตามลักษณะรายได้ของแต่ละบุคคลและรายได้ของครอบครัว

๑. การสำรวจโดยการจำแนกตามอายุ เพศ และอาชีพ การสำรวจปากกาลูกสูดชนิดต่าง ๆ ที่มีขายอยู่ตามตลาด ในเขตกรุงเทพ-ธนบุรี มีผู้ให้คำตอบจำนวน ๒,๘๔๔,๐๐๐ คน ได้จำแนกผู้ให้คำตอบตามอายุ เพศ และอาชีพ ว่ามีผู้รู้จักปากกาลูกสูดตราใดมากน้อยเพียงใดนั้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

การจำแนกตามอายุ (Age) การจำแนกตามลักษณะอายุของผู้ให้คำตอบนั้น จะมีอายุอยู่ระหว่าง ๑๕ ถึง ๔๐ ปีขึ้นไป การแบ่งชั้นตามอายุจึงแบ่งออกเป็น ๕ กลุ่มด้วยกัน โดยกลุ่มที่ ๑ จะมีอายุอยู่ระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี จำนวนผู้ให้คำตอบมี ๕๑๔,๐๐๐ คน กลุ่มที่ ๒ จะมีอายุอยู่ระหว่าง ๒๐-๒๔ ปี มีจำนวนผู้ให้คำตอบ ๕๕๓,๐๐๐ คน กลุ่มที่ ๓ อายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี มีจำนวนผู้ให้คำตอบ ๕๑๔,๐๐๐ คน กลุ่มที่ ๔ อายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๕๔๘,๐๐๐ คน และกลุ่มที่ ๕ อายุ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๗๖๕,๐๐๐ คน

การจำแนกตามเพศ (Sex) การจำแนกตามลักษณะเพศ ผู้ให้คำตอบนั้นจะแบ่งออกเป็น ๒ เพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง สำหรับผู้ให้คำตอบหากแยกตามเพศ จะเป็นเพศชายจำนวน ๑,๔๑๘,๐๐๐ คน และเพศหญิง ๑,๔๗๖,๐๐๐ คน

การจำแนกตามอาชีพ (Occupation) การจำแนกตามลักษณะอาชีพ โดยจะแบ่งอาชีพออกเป็น ๔ อาชีพ อาชีพที่ไม่ใช่แรงงาน (White Collar) อาชีพที่ใช้แรงงาน (Blue Collar) นักเรียนนักศึกษา และผู้ที่ไม่ได้ทำงาน สำหรับอาชีพที่ไม่ใช่แรงงาน หมายถึงผู้ที่ทำงานทุกระดับ แต่ไม่ได้รับค่าแรงเป็นรายวัน โดยเขาเหล่านั้นจะรับเงินเดือนประจำ ซึ่งได้แก่พวกที่ทำงานประจำให้บริษัท ห้างร้าน ธนาคาร ตลอดจนในสำนักงานของรัฐบาล ส่วนอาชีพที่ใช้แรงงานนั้นได้แก่กรรมกร คนงานที่ใช้แรงงานในการทำงาน โดยได้รับผลตอบแทนเป็นรายวัน สำหรับจำนวนผู้ให้คำตอบซึ่งจำแนกตามอาชีพ จะประกอบด้วย อาชีพที่ไม่ใช่แรงงานจำนวน ๕๓๐,๐๐๐ คน อาชีพที่ใช้แรงงาน ๗๖๗,๐๐๐ คน (อาชีพนี้รวมถึงช่างศิลป์ด้วย) นักเรียนนักศึกษาจำนวน ๔๖๗,๐๐๐ คน และผู้ที่ไม่ได้ทำงานจำนวน ๗๓๑,๐๐๐ คน จำนวนผู้ให้คำตอบทั้งสิ้น ๒,๘๘๕,๐๐๐ คน

๒. การสำรวจโดยการจำแนกออกตามลักษณะรายได้ของแต่ละบุคคล และรายได้ของครอบครัว เป็นการสำรวจปากกาลูกสืบตามรายได้ของครอบครัว รายได้แต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผู้ที่ซื้อปากกาลูกสืบใน ๓ เดือนที่ผ่านมา แต่ละลักษณะประกอบด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน ดังที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็น

การจำแนกตามรายได้ของครอบครัว (Household Income) การจำแนกตามลักษณะของรายได้นี้ จะมีรายได้ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท ถึง ๘,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยจะแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มด้วยกัน กล่าวคือ กลุ่มที่ ๑ จะมีรายได้ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งมีผู้ให้คำตอบจำนวน ๔๘๖,๐๐๐

คน กลุ่มที่ ๒ รายได้ตั้งแต่ ๒,๐๐๐-๓,๔๙๙ บาท มีจำนวน ๗๖๑,๐๐๐ คน กลุ่มที่ ๓ รายได้ตั้งแต่ ๔,๐๐๐-๗,๔๙๙ บาท มีจำนวน ๖๕๖,๐๐๐ คน และกลุ่มที่ ๔ รายได้ตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาทขึ้นไป จำนวน ๔๐๘,๐๐๐ คน

การจำแนกตามรายได้ของแต่ละบุคคล (Personal Income) การจำแนกตามลักษณะของรายได้มี จะแบ่งออกได้เป็น ๔ กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มที่ ๑ ประเภทที่ไม่มีรายได้ มีจำนวน ๑,๑๖๑,๐๐๐ คน กลุ่มที่ ๒ มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๙๒,๐๐๐ คน กลุ่มที่ ๓ มีรายได้ตั้งแต่ ๑,๐๐๐-๑,๙๙๙ บาท จำนวน ๔๔๓,๐๐๐ คน และกลุ่มที่ ๔ มีรายได้ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป จำนวน ๕๖๔,๐๐๐ คน

ในช่วงผู้ซื้อปากกาถูกสิ้นใช้ในช่วง ๓ เดือน (Number of Pen Purchased within 3 months) ได้จำแนกเป็น ๓ อย่างคือ ซื้อปากกาถูกสิ้นใช้ ๑ ด้าม ซึ่งมีจำนวนผู้ให้คำตอบ ๕๔๔,๐๐๐ คน และผู้ที่ซื้อปากกาถูกสิ้นใช้ ๒ ด้าม หรือ ๒ ด้ามขึ้นไป มีจำนวน ๕๗๖,๐๐๐ คน

วิธีการดำเนินงานก็ดำเนินเช่นเดียวกับการสำรวจ โดยการจำแนกตามอายุ เพศ และอาชีพ คือ ไม่มีการแนะนำปากกาถูกสิ้นชนิดต่าง ๆ และมีการแนะนำปากกาถูกสิ้นชนิดต่าง ๆ ซึ่งปรากฏผลสรุปดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๑ เป็นตารางการสำรวจความรู้จักปากกาถูกสิ้นตราต่าง ๆ ที่มีขายอยู่ ซึ่งได้แบ่งวิธีการสำรวจออกเป็น ๒ วิธี คือ วิธีที่ไม่มีการแนะนำปากกาถูกสิ้นตราต่าง ๆ และอีกวิธีหนึ่งมีการแนะนำปากกาถูกสิ้นตราต่าง ๆ ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

วิธีที่ไม่มีการแนะนำปากกาถูกสิ้นชนิดต่าง ๆ ปรากฏว่า มีผู้รู้จักปากกาถูกสิ้นตรา "Bic" มากที่สุดถึง ๗๘% ปากกาถูกสิ้นตรา "Steadler" จำนวน ๗% "Sheaffer" จำนวน ๑๓% "Schneider" จำนวน ๑๕% "Goldfaber" จำนวน ๑๑% "Paper Mate" จำนวน ๓% "Parker" จำนวน ๒๕% "Horse" จำนวน ๑๐% "Texpen" จำนวน ๕% "อื่น ๆ" ๑๖% และผู้ที่ไม่รู้จักปากกาถูกสิ้นเลย จำนวน ๑๗%

วิธีที่มีการแนะนำปากกาถูกลิ้นชนิดต่าง ๆ ซึ่งผลปรากฏว่า มีผู้รู้จักปากกาถูกลิ้นตรา "Bic" มากที่สุดถึง ๔๔% ปากกาถูกลิ้น "Steadler" จำนวน ๓๑% "Sheaffer" จำนวน ๔๗% "Schneider" จำนวน ๖๔% "Goldfaber" จำนวน ๔๒% "Paper Mate" จำนวน ๑๗% "Parker" จำนวน ๔๑% และไม่รู้จักปากกาถูกลิ้นเลย ๖%

สรุป ปากกาถูกลิ้น เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีในวัยของคนหนุ่มสาว คือระหว่างอายุ ๑๕ ถึง ๒๔ ปี โดยเฉพาะปากกาถูกลิ้นตรา "Bic" เป็นที่รู้จักกันมากที่สุด ปากกาถูกลิ้นทุกตราเป็นที่รู้จักกันดีในกลุ่มของคนในวัยเยาว์มากกว่ากลุ่มของผู้สูงอายุ และอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปีของผู้ให้คำตอบ รู้จักปากกาถูกลิ้นเฉลี่ยคนละ ๒-๔ ตราด้วยกัน โดยหาได้จากผลรวมของผู้ให้คำตอบในแต่ละชนิดของปากกาถูกลิ้น หาคด้วยจำนวนผู้ให้คำตอบของผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี ตามตัวอย่างเช่น

$$\begin{aligned} \text{อายุ ๑๕-๑๙ ปี รู้จักปากกาถูกลิ้น ๒-๔ ตรา} &= \frac{\text{ผลรวมของผู้ให้คำตอบที่รู้จักปากกาถูกลิ้น}}{\text{จำนวนผู้ให้คำตอบ}} \\ \text{(ตามวิธีที่ไม่มีการแนะนำปากกาถูกลิ้น)} &= \frac{๔๖๔+๔๒๗+๓๖๔+๓๕๓+๒๑๗+๑๖๗+๑๑๓+๖๔+๑๑}{๕๑๔} \\ &= \frac{๑,๒๑๕}{๕๑๔} \\ &= ๒.๓๖ \quad \text{ตรา} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{อายุ ๑๕-๑๙ ปี รู้จักปากกาถูกลิ้น ๒-๔ ตรา} &= \frac{\text{ผลรวมของผู้ให้คำตอบที่รู้จักปากกาถูกลิ้น}}{\text{จำนวนผู้ให้คำตอบ}} \\ \text{(ตามวิธีที่มีการแนะนำปากกาถูกลิ้น)} &= \frac{๕๐๙+๑๖๙+๒๔๑+๓๕๓+๓๕๓+๑๕๔+๑๕๔+๑๖๗}{๕๑๔} \\ &= \frac{๒,๒๗๗}{๕๑๔} \\ &= ๔.๔๓ \quad \text{ตรา} \end{aligned}$$

BRAND AWARENESS - SPONTANEOUS AND TOTAL

(TOTAL, ANALYSIS BY AGE, SEX AND OCCUPATION)

	TOTAL	A G E					S E X		O C C U P A T I O N			
		15-19	20-24	25-29	30-39	40+	MALE	FEMALE	WHITE	BLUE	STU-	UNFM-
									COLLAR	COLLAR	DENTS	PLOYE
ALL ADULTS ('000)	2894 100.	514 100.	553 100.	514 100.	548 100.	765 100.	1418 100.	1476 100.	930 100.	767 100.	467 100.	731 100.
BRAND AWARENESS-SPONTANEOUS												
BIC	2255 78.	464 90.	497 90.	429 83.	448 82.	417 55.	1202 85.	1052 71.	820 88.	563 73.	426 91.	446 61.
STADLER	198 7.	42 8.	47 8.	30 6.	52 9.	28 4.	131 9.	67 5.	99 11.	14 2.	57 12.	29 4.
SHEAFFER	374 13.	78 15.	70 13.	66 13.	85 16.	75 10.	240 17.	133 9.	176 19.	47 6.	89 19.	63 9.
SCHNEIDER	438 15.	68 13.	97 16.	96 19.	99 18.	88 12.	275 19.	163 11.	213 23.	88 11.	52 11.	85 12.
GOLD FABER	306 11.	83 16.	59 18.	64 12.	34 6.	26 3.	152 11.	154 10.	131 14.	23 3.	98 21.	54 7.
PAPERMATE	79 3.	21 4.	24 4.	12 2.	13 2.	9 1.	57 4.	22 1.	28 3.	3 *	29 6.	19 3.
PARKER	732 25.	167 32.	175 32.	122 24.	126 23.	142 19.	502 35.	230 16.	323 35.	113 15.	196 42.	100 14.
HORSE	289 10.	113 22.	91 16.	41 8.	29 5.	14 2.	173 12.	115 8.	85 9.	25 3.	147 31.	32 4.
TEX PEN	152 5.	68 13.	45 8.	17 3.	5 1.	17 2.	93 7.	59 4.	29 3.	44 6.	53 11.	26 4.
OTHER	449 16.	111 22.	111 20.	75 15.	80 15.	72 9.	290 20.	159 11.	193 21.	50 7.	152 33.	54 7.
DON'T KNOW	494 17.	26 5.	25 5.	62 12.	73 13.	309 40.	138 10.	357 24.	72 8.	166 22.	6 1.	251 34.
BRAND AWARENESS-TOTAL (SPONTANEOUS BRAND AIDED)												
BIC	2714 94.	509 99.	543 98.	496 96.	543 99.	623 81.	1370 97.	1345 91.	918 99.	710 93.	467 100.	619 85.
STADLER	894 31.	169 33.	219 40.	158 31.	189 34.	158 21.	519 37.	375 25.	427 46.	122 16.	212 45.	132 18.
SHEAFFER	1663 57.	291 57.	342 62.	325 63.	344 63.	361 47.	981 69.	682 46.	672 72.	328 43.	363 78.	300 41.
SCHNEIDER	1979 68.	353 69.	423 76.	391 76.	412 75.	400 52.	1092 77.	886 60.	743 80.	461 60.	392 84.	382 52.
GOLD FABER	1207 42.	344 67.	346 63.	216 42.	165 30.	136 18.	620 44.	587 40.	437 47.	194 25.	379 81.	197 27.
PAPERMATE	501 17.	144 28.	149 27.	83 16.	71 13.	54 7.	316 22.	185 13.	179 19.	81 11.	174 37.	68 9.
PARKER	2333 81.	467 91.	488 88.	433 85.	452 82.	490 64.	1254 88.	1080 73.	838 90.	554 72.	462 99.	479 66.
DON'T KNOW	166 6.	4 1.	9 2.	16 3.	5 1.	131 17.	46 3.	120 8.	11 1.	45 6.	110 15.	

ตารางที่ ๑ เป็นการสำรวจความรู้จักปากกาลูกกลิ้งชนิดต่าง ๆ ที่มีขายอยู่ตามท้องตลาด โดยจำแนกผู้ให้คำตอบตามอายุ เพศ และอาชีพ ปรากฏว่าผู้ให้คำตอบส่วนใหญ่รู้จักปากกาลูกกลิ้งตรา Bic มากที่สุดถึง ๗๘% โดยเฉพาะในกลุ่มของคนในวัยหนุ่มสาวที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๒๔ ปี ชื่อ Bic เป็นที่รู้จักกันมากที่สุด และจะสังเกตได้ว่า ปากกาลูกกลิ้งทุกตราเป็นที่รู้จักกันดีในกลุ่มของคนในวัยเยาว์มากกว่ากลุ่มของผู้สูงอายุ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี รู้จักปากกาลูกกลิ้งเฉลี่ยคนละ ๒-๔ ตรา กลุ่มที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๒๔ ปี จะรู้จักเฉลี่ยคนละ ๒-๓ ตรา ส่วนกลุ่มที่มีอายุกว่า ๔๐ ปีขึ้นไป จำได้เฉลี่ยเพียงคนละ ๑-๒ ตราเท่านั้น และหากจะเทียบตามอาชีพแล้ว จะเห็นได้ว่า ในหมู่นักเรียนนักศึกษา จะรู้จักยี่ห้อต่าง ๆ ของปากกาลูกกลิ้งได้มากกว่าบุคคลในอาชีพอื่น และผู้ชาย จะเป็นผู้รู้จักปากกาลูกกลิ้งตราต่าง ๆ ได้มากกว่าผู้หญิง

ตารางที่ ๒ เป็นตารางของการสำรวจซึ่งได้จำแนกออกตามลักษณะรายได้ การ จำแนกผู้รู้จักปากกาลูกกลิ้งชนิดต่าง ๆ ออกตามรายได้ของครอบครัว ตามรายได้ของแต่ละบุคคล และตามผู้ที่ซื้อปากกาลูกกลิ้งใช้ใน ๓ เดือนที่ผ่านมา ปรากฏว่าประชากรทุกระดับของรายได้รู้จักปากกาลูกกลิ้งมากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้มีรายได้สูง จะมีโอกาสรู้จักปากกาลูกกลิ้ง "Bic" มากกว่า ตามลักษณะการจำแนกรายได้ของครอบครัว หากจะดูจากรายได้ของแต่ละบุคคลนั้น ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป รู้จักปากกาลูกกลิ้ง "Bic" ถึง ๘๒% และรองลงมาคือ "Parker" ๕๘% ในขณะที่กลุ่มของผู้มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ให้ความสนใจปากกาลูกกลิ้ง "Bic" เพียง ๖๘% เท่านั้น แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ผู้ที่ซื้อปากกาลูกกลิ้งใช้ใน ช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา เลือกซื้อปากกา ลูกกลิ้งตรา "Bic" มากกว่าตราอื่น ๆ คือ ๘๘% ซื้อปากกาลูกกลิ้ง ๑ ด้าม และซื้อมากกว่า ๑ ด้าม ขึ้นไปถึง ๘๐% สำหรับปากกาลูกกลิ้งตราอื่น ๆ นั้น ก็สามารถดูได้จากตารางที่ ๒ ดังนี้คือ

BRAND AWARENESS - SPONTANEOUS AND TOTAL

(TOTAL, ANALYSIS BY HOUSEHOLD, PERSONAL INCOME AND NUMBER OF PEN PURCHASED WITHIN 3 MONTHS)

	TOTAL	HOUSEHOLD INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)					PERSONAL INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)			NO. OF PEN PARC. WITHIN PAST 3 MTH	
		UNDER 2000	2000 -3999	4000 -7999	8000 OR MORE	NO INCOME	UNDER 1000	1000 -1999	2000 OR MORE	ONE	TWO OR MORE
ALL ADULTS (1000)	2224	486	761	656	408	1161	492	443	565	544	576
	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.
BRAND AWARENESS-SPONTANEOUS											
	2255	327	595	573	365	843	336	384	517	480	520
BIC	78.	67.	78.	87.	89.	73.	69.	87.	92.	88.	90.
	198	7	33	70	73	83	11	23	70	43	62
STADLER	7.	1.	4.	11.	18.	7.	2.	5.	12.	8.	11.
	374	32	66	140	105	152	30	64	112	78	135
SHEAFFER	13.	7.	9.	21.	26.	13.	6.	14.	20.	14.	23.
	438	41	94	157	104	137	53	82	140	85	119
SCHNEIDER	15.	8.	12.	24.	25.	12.	11.	19.	25.	16.	21.
	306	20	69	92	79	147	32	45	72	70	85
GOLD FABER	11.	4.	9.	14.	19.	13.	7.	10.	13.	13.	15.
	79	2	14	22	35	45	3	9	19	28	22
PAPERMATE	3.	*	2.	3.	9.	4.	1.	2.	3.	5.	4.
	732	83	132	255	169	294	57	118	211	177	188
PARKER	25.	17.	17.	39.	41.	25.	12.	27.	37.	33.	33.
	289	40	54	84	60	176	8	38	59	55	130
HORSE	10.	8.	7.	13.	15.	15.	2.	9.	10.	10.	23.
	152	17	53	37	14	83	20	31	15	37	43
TEX PEN	5.	3.	7.	6.	3.	7.	4.	7.	3.	7.	7.
	449	52	88	129	115	208	17	68	137	90	157
OTHER	16.	11.	12.	20.	28.	18.	3.	15.	24.	17.	27.
	494	136	131	49	29	248	126	39	30	22	36
DON'T KNOW	17.	28.	17.	7.	7.	21.	26.	9.	5.	4.	6.
BRAND AWARENESS-TOTAL (SPONTANEOUS BRAND AIDED)											
	2714	425	714	640	398	1052	448	435	562	538	570
BIC	94.	87.	94.	98.	98.	91.	91.	98.	99.	99.	99.
	894	84	191	234	215	338	92	140	274	177	276
STADLER	31.	17.	25.	36.	53.	29.	19.	32.	48.	33.	48.
	1663	170	374	464	340	633	202	264	463	358	453
SHEAFFER	57.	35.	49.	71.	83.	55.	41.	60.	82.	66.	79.
	1979	260	490	533	325	749	263	334	488	413	478
SCHNEIDER	68.	53.	64.	81.	80.	65.	53.	75.	86.	76.	83.
	1207	138	280	340	217	580	144	190	243	286	316
GOLD FABER	42.	28.	37.	52.	53.	50.	29.	43.	43.	53.	55.
	501	62	70	136	119	236	60	72	107	123	143
PAPERMATE	17.	13.	9.	21.	29.	20.	12.	16.	19.	23.	25.
	2333	319	607	596	380	909	348	360	532	490	535
PARKER	81.	66.	80.	91.	93.	78.	71.	81.	94.	90.	93.
	166	50	44	15	10	107	33	9	3	6	3

ตั้งได้กล่าวมาแล้วในตารางที่ ๑ และ ๒ การสำรวจของทั้ง ๒ ตารางเป็นการสำรวจ
ความรู้จักปากกาลูกสุนทรต่าง ๆ ที่วางจำหน่ายในตลาด โดยแบ่งการสำรวจตามลักษณะอายุ เพศ
และอาชีพ กับการสำรวจตามรายได้ของแต่ละบุคคล และรายได้ครอบครัว ตารางที่ ๓ และ ๔
เป็นการสำรวจโดยถือการโฆษณาของปากกาลูกสุนทรต่าง ๆ ตารางที่ ๕ และ ๖ เป็นการ
สำรวจความเป็นเจ้าของปากกาลูกสุนทรต่าง ๆ ตารางที่ ๗ และ ๘ เป็นการสำรวจความ
สามารถในการซื้อปากกาลูกสุนทรใด ตารางที่ ๙ และ ๑๐ เป็นการสำรวจการซื้อปากกาลูกสุน
ทรใดมากที่สุด และการสำรวจแบบสุดท้ายคือ ตารางที่ ๑๑ และ ๑๒ เป็นการสำรวจราคาของ
ปากกาลูกสุนทรต่าง ๆ ตั้งแต่ ๒ บาทถึง ๒๐ บาทขึ้นไป โดยที่การสำรวจจะแบ่งตามอายุ เพศ
และอาชีพ กับการสำรวจตามรายได้ของแต่ละบุคคล และรายได้ของครอบครัว สำหรับรายละเอียด
ของตารางแต่ละตาราง สามารถจะดูได้ดังต่อไปนี้คือ

ศูนย์วิทยทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ADVERTISING RECALL

(TOTAL, ANALYSIS BY AGE, SEX AND OCCUPATION)

	TOTAL	A G E					S E X		O C C U P A T I O N			
		15-19	20-24	25-29	30-39	40+	MALE	FEMALE	WHITE	BLUE	STU-	UNEM-
									COLLAR	COLLAR	DENTS	PLOYED
ALL ADULTS ('000)	2894 100.	514 100.	553 100.	514 100.	548 100.	765 100.	1418 100.	1476 100.	930 100.	767 100.	467 100.	731 100.
BRAND RECALL												
	2333	455	488	432	472	487	1175	1158	801	590	423	520
BIC	81.	89.	88.	84.	86.	64.	83.	78.	86.	77.	91.	71.
	220	40	67	27	60	26	115	105	103	36	53	29
STEADLER	8.	8.	12.	5.	11.	3.	8.	7.	11.	5.	11.	4.
	447	71	117	99	77	83	265	181	177	101	93	75
SHEAFFER	15.	14.	21.	19.	14.	11.	19.	12.	19.	13.	20.	10.
	552	92	124	117	109	110	320	232	163	196	82	111
SCHNEIDER	19.	18.	22.	23.	20.	14.	23.	16.	18.	26.	18.	15.
	704	226	219	133	72	53	360	343	231	107	232	134
GOLD FABER	24.	44.	40.	26.	13.	7.	25.	23.	25.	14.	50.	18.
	178	62	64	19	21	11	121	58	55	21	71	32
PAPERMATE	6.	12.	12.	4.	4.	1.	9.	4.	6.	3.	15.	4.
	1033	237	281	188	168	159	582	451	358	243	248	185
PARKER	36.	46.	51.	37.	31.	21.	41.	31.	38.	32.	53.	25.
HORSE												
TEX PEN												
NONE	484 17.	40 8.	41 7.	64 12.	70 13.	270 35.	195 14.	289 20.	103 11.	165 22.	22 5.	194 27.

ตารางที่ ๓ แสดงทัศนคติต่อการโฆษณาของปากกาลูกสูบแต่ละตรา แยกตามอายุ เพศ และอาชีพของผู้ให้คำตอบ ปรากฏว่ามีถึง ๘๐% ของผู้ให้คำตอบกล่าวว่าได้เคยเห็นการโฆษณาของปากกาลูกสูบ Bic ในระยะเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมา และเกือบจะ ๘๐% ของคนที่มีวัยระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี ตอบว่าเคยเห็นการโฆษณาของปากกาลูกสูบ Bic ในขณะที่กลุ่มผู้มีอายุสูงกว่า ๔๐ ปี ขึ้นไป ตอบว่าได้มีโอกาสเห็นการโฆษณาของ Bic ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมาเพียง ๖๔% เท่านั้น และในหมู่เด็กเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสเห็นการโฆษณาของ Bic มากกว่าบุคคลในอาชีพอื่น ๆ

ศูนย์วิทยพัชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ADVERTISING RECALL

(TOTAL, ANALYSIS BY HOUSEHOLD, PERSONAL INCOME AND NUMBER OF PEN PURCHASED WITHIN 3 MONTHS)

	TOTAL	HOUSEHOLD INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)					PERSONAL INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)			NO. OF PEN PARC. WITHIN PAST 3 MTH	
		UNDER 2000	2000 -3999	4000 -7999	8000 OR MORE	NO INCOME	UNDER 1000	1000 -1999	2000 OR MORE	ONE	TWO OR MORE
		100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.
ALL ADULTS ('000)	2894	486	761	656	408	1161	492	443	565	544	576
	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.
BRAND RECALL											
RIC	2333	356	630	586	345	926	377	393	489	477	498
	81.	73.	83.	89.	85.	80.	77.	89.	87.	88.	86.
STEADLER	220	22	47	55	59	77	22	51	60	66	49
	8.	5.	6.	8.	14.	7.	4.	12.	11.	12.	9.
SHEAFFER	447	44	110	108	114	162	47	90	125	111	112
	15.	9.	14.	16.	28.	14.	10.	20.	22.	20.	19.
SCHNEIDER	552	95	166	111	103	188	93	123	121	146	96
	19.	20.	22.	17.	25.	16.	19.	28.	21.	27.	17.
GOLD FABER	704	75	147	208	139	374	73	113	116	180	194
	24.	15.	19.	32.	34.	32.	15.	26.	21.	33.	34.
PAPERMATE	178	27	24	29	52	102	13	25	39	58	43
	6.	6.	3.	4.	13.	9.	3.	6.	7.	11.	7.
PARKER	1033	155	265	295	158	429	146	196	200	246	242
	36.	32.	35.	45.	39.	37.	30.	44.	35.	45.	42.
HORSE											
TEX PEN											
NONF	484	124	112	61	42	201	103	41	62	48	61
	17.	26.	15.	9.	10.	17.	21.	9.	11.	9.	11.

ตารางที่ ๔ เป็นการจำแนกผู้ที่เคยเห็นการโฆษณาของปากกาลูกสีนตราต่าง ๆ ออกตาม รายได้ส่วนบุคคลและรายได้ของครอบครัว จะเห็นว่าผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท ตอบว่าเคยเห็นการโฆษณาของปากกาลูกสีน Bic มากกว่าการโฆษณาของตราอื่น ๆ และครอบครัว ทุกระดับส่วนใหญ่แล้วเห็นการโฆษณาของ Bic โดยเฉพาะครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง ๔,๐๐๐- ๘,๐๐๐ บาท ตอบว่าเคยเห็นการโฆษณาของปากกาลูกสีนตรา Bic มากที่สุดถึง ๘๘%

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

OWNERSHIP AND NUMBER OF BALL PEN POINT OWNED

(TOTAL, ANALYSIS BY AGE, SEX AND OCCUPATION)

	TOTAL	A G E					S E X		O C C U P A T I O N			
		15-19	20-24	25-29	30-39	40+	MALE	FEMALE	WHITE	BLUE	STU-	UNEM-
									COLLAR	COLLAR	DENTS	PLOYED
ALL ADULTS ('000)	2094 100.	514 100.	553 100.	514 100.	548 100.	765 100.	1418 100.	1476 100.	930 100.	767 100.	467 100.	731 100.

OWNERSHIP OF BALL POINT PEN

OWNED	2080 72.	428 83.	445 80.	385 75.	433 79.	390 51.	1160 82.	920 62.	809 87.	471 61.	446 96.	354 48.
NOT OWNED	814 28.	86 17.	108 20.	130 25.	115 21.	375 49.	258 18.	556 38.	121 13.	295 38.	21 4.	377 52.

NUMBER OF BALL POINT PEN OWNED

ONE	877 30.	105 20.	201 36.	163 32.	201 37.	209 27.	527 37.	350 24.	336 36.	284 37.	77 16.	181 25.
TWO	559 19.	145 28.	130 24.	119 23.	75 14.	89 12.	361 25.	198 13.	216 23.	112 15.	163 35.	68 9.
THREE	283 10.	84 16.	57 10.	39 8.	64 12.	39 5.	135 10.	148 10.	97 10.	47 6.	98 21.	43 6.
FOUR	81 3.	24 5.	17 3.	14 3.	17 3.	9 1.	24 2.	56 4.	37 4.	8 1.	28 6.	7 1.
FIVE OR MORE	280 10.	71 14.	40 7.	49 10.	76 14.	44 6.	112 8.	168 11.	124 13.	20 3.	81 17.	55 8.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงการเป็นเจ้าของและจำนวนปากกาจุกลิ้นทึบที่มีอยู่ แยกตามอายุ เพศ และอาชีพของผู้ให้คำตอบ ปรากฏว่า ประมาณ ๗๒% ของประชากรในเยาว์วัยที่สำรวจ ซึ่งมีอายุ ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป จะเป็นเจ้าของปากกาจุกลิ้นอย่างน้อยคนละ ๑ ด้าม ซึ่งมีถึง ๒.๑ ล้านคน และจากจำนวนดังกล่าว ประมาณ ๘๗๓,๐๐๐ คน เป็นผู้มีอายุระหว่าง ๑๔-๒๔ ปี และความรู้สึก อยากรจะมีปากกาจุกลิ้นเป็นของตนเองมากกว่า ๑ ด้าม มีในผู้ชายมากกว่าในผู้หญิง และในหมู่ นักเรียนดูจะมีความต้องการปากกาจุกลิ้นเกินกว่า ๑ ด้าม มากกว่าบุคคลในอาชีพอื่นเช่นกัน.

คุรุญวิทยพัทพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

OWNERSHIP AND NUMBER OF BALL PEN POINT OWNED

(TOTAL, ANALYSIS BY HOUSEHOLD, PERSONAL INCOME AND NUMBER OF PEN PURCHASED WITHIN 3 MONTHS)

	TOTAL	HOUSEHOLD INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)					PERSONAL INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)			NO. OF PEN PARC. WITHIN PAST 3 MTH	
		UNDER 2000	2000 - 3999	4000 - 7999	8000 OR MORE	NO. INCOME	UNDER 1000	1000 - 1999	2000 OR MORE	ONE	TWO OR MORE
		100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.
ALL ADULTS ('000)	2894	486	761	656	408	1161	492	443	565	544	576
	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.

OWNERSHIP OF BALL POINT PEN

OWNED	2080	278	522	549	345	776	259	365	521	520	540
	72.	57.	69.	84.	85.	67.	53.	82.	92.	96.	94.
NOT OWNED	814	208	239	107	63	385	233	79	44	24	36
	28.	43.	31.	16.	15.	33.	47.	18.	8.	4.	6.

NUMBER OF BALL POINT PEN OWNED

ONE	877	152	224	224	107	250	141	196	198	300	102
	30.	31.	29.	34.	26.	22.	29.	44.	35.	55.	18.
TWO	559	49	160	156	116	230	55	114	139	135	167
	19.	10.	21.	24.	28.	20.	11.	26.	25.	25.	29.
THREE	283	48	67	69	42	138	38	29	68	53	101
	10.	10.	9.	11.	10.	12.	8.	7.	12.	10.	18.
FOUR	81	12	12	24	13	33	7	8	22	12	41
	3.	2.	2.	4.	3.	3.	1.	2.	4.	2.	7.
FIVE OR MORE	280	18	60	75	68	125	18	17	94	20	128
	10.	4.	8.	11.	17.	11.	4.	4.	17.	4.	22.

ตารางที่ ๖ แสดงการจำแนกการเป็นเจ้าของและจำนวนปากกา ลูกสั่นที่มีตามรายได้
ต่อบุคคลและรายได้ต่อครอบครัว ปรากฏว่าประชากรที่มีรายได้สูงขึ้นไปมีโอกาสจะเป็นเจ้าของปากกา
ลูกสั่นมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ และผู้ให้คำตอบก็มีความพอใจที่จะมีปากกา ลูกสั่นเพียง ๑-๒ ด้าม
เท่านั้น ในทำนองเดียวกัน ครอบครัวที่มีรายได้สูงมีโอกาสเป็นเจ้าของปากกา ลูกสั่นมากกว่า
ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ และส่วนใหญ่แล้วมีความพอใจที่จะมีปากกา ลูกสั่นครอบครัวละ ๑-๒ ด้าม
เช่นกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

INCIDENCE OF PURCHASE AND NUMBER OF BALL POINT PEN PURCHASED WITHIN PAST 3 MONTHS

(TOTAL, ANALYSIS BY AGE, SEX AND OCCUPATION)

	TOTAL	A G E					S E X		O C C U P A T I O N			
		15-19	20-24	25-29	30-39	40+	MALE	FEMALE	WHITE COLLAR	BLUE COLLAR	STU-DENTS	UNEMPLOYED
ALL ADULTS (1000)	2894 100.	514 100.	553 100.	514 100.	548 100.	765 100.	1418 100.	1476 100.	930 100.	767 100.	467 100.	731 100.
INCIDENCE OF PURCHASE												
PURCHASED	1120 39.	250 49.	269 48.	188 37.	212 39.	201 26.	655 46.	465 32.	418 45.	253 33.	291 62.	157 21.
NOT PURCHASED	1774 61.	264 51.	284 51.	326 63.	336 61.	564 74.	764 54.	1011 68.	511 55.	513 67.	176 38.	574 79.
NUMBER OF BALL POINT PEN PURCHASED												
ONE	544 19.	108 21.	146 26.	97 19.	96 18.	96 13.	334 24.	210 14.	175 19.	179 23.	108 23.	83 11.
TWO	269 9.	73 14.	71 13.	36 7.	43 8.	46 6.	161 11.	108 7.	91 10.	41 5.	101 22.	37 5.
THREE	107 4.	21 4.	15 3.	26 5.	21 4.	22 3.	44 3.	63 4.	56 6.	14 2.	24 5.	13 2.
FOUR	21 1.	11 2.	5 1.	3 1.	3 1.		8 1.	12 1.	5 1.		11 2.	5 1.
FIVE OR MORE	179 6.	37 7.	32 6.	26 5.	48 9.	37 5.	107 8.	72 5.	92 10.	19 2.	48 10.	19 3.
NUMBER OF REFILLS) (INC. ABOVE NUMBERS)	71 2.		21 4.	19 4.	19 3.	12 2.	55 4.	15 1.	51 5.	12 2.	2 *	6 1.

ตารางที่ ๗ เป็นการซื้อปากกาลูกสั้นใช้ในช่วงเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ เพศ และอาชีพ จะพบว่าประมาณ ๓๔% ของผู้ให้คำตอบในเขตกรุงเทพ-ธนบุรีตอบว่าได้ซื้อปากกาลูกสั้นใช้ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา และประมาณ ๔๖% ของผู้ซื้อทั้งหมดมีอายุระหว่าง ๑๕-๒๔ ปี ผู้ชายจะเป็นผู้ซื้อมากกว่าผู้หญิง (๔๖% ในกลุ่มผู้ชาย ในขณะที่กลุ่มผู้หญิงมีเพียง ๓๒% เท่านั้น) ในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา นิยมซื้อปากกาลูกสั้นมากกว่าบุคคลในอาชีพอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ทำงานอยู่ตามสำนักงานต่าง ๆ ๔๔% ดูเหมือนจะเป็นผู้ใช้ที่สำคัญในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ปริมาณการซื้อส่วนใหญ่เฉลี่ยซื้อคนละ ๑ ด้าม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

INCIDENCE OF PURCHASE AND NUMBER OF BALL POINT PEN PURCHASED WITHIN PAST 3 MONTHS

(TOTAL, ANALYSIS BY HOUSEHOLD, PERSONAL INCOME AND NUMBER OF PEN PURCHASED WITHIN 3 MONTHS)

	TOTAL	HOUSEHOLD INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)					PERSONAL INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)			NO. OF PEN PURC. WITHIN PAST 3 MTH	
		UNDER 2000	2000 - 3999	4000 - 7999	8000 OR MORE	NO. INCOME	UNDER 1000	1000 - 1999	2000 OR MORE	ONE	TWO OR MORE
		100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.
ALL ADULTS ('000)	2894	486	761	656	408	1161	492	443	565	544	576
	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.
INCIDENCE OF PURCHASE											
PURCHASED	1120	151	309	286	190	444	144	172	276	544	576
	39.	31.	41.	44.	47.	38.	29.	39.	49.	100.	100.
NOT PURCHASED	1774	336	452	370	219	717	347	271	289		
	61.	69.	59.	56.	54.	62.	71.	61.	51.		
NUMBER OF BALL POINT PEN PURCHASED											
ONE	544	92	167	135	79	187	93	112	120	544	
	19.	19.	22.	21.	19.	16.	19.	25.	21.	100.	
TWO	269	27	72	79	39	138	22	32	69		269
	9.	6.	9.	12.	10.	12.	4.	7.	12.		47.
THREE	107	16	20	29	17	37	14	8	31		107
	4.	3.	3.	4.	4.	3.	3.	2.	5.		19.
FOUR	21			8	8	15	3		3		21
	1.			1.	2.	1.	1.		1.		4.
FIVE OR MORE	179	16	49	36	47	67	13	20	53		179
	6.	3.	6.	5.	12.	6.	3.	5.	9.		31.
NUMBER OF REFILLS) (INC. ABOVE NUMBERS)	71	10	11	13	20	14	3	21	19	52	18
	2.	2.	1.	2.	5.	1.	1.	5.	3.	10.	3.

ตารางที่ ๘ เป็นการจำแนกกลุ่มผู้ซื้อปากกาถูกสิ้นใช้ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ตาม รายได้ต่อบุคคลและรายได้ต่อครอบครัว ปรากฏว่าประชากรในกลุ่มผู้มีรายได้สูงได้ซื้อปากกาถูกสิ้น ใช้ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมามากกว่าในกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ การซื้อใช้ส่วนใหญ่มีเพียงครอบครัวละ ๑-๒ ค้าม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BRAND LAST PURCHASED WITHIN PAST 3 MONTHS
(TOTAL, ANALYSIS BY AGE, SEX AND OCCUPATION)

BRAND PURCHASED	TOTAL	A G E					S E X		O C C U P A T I O N			
		15-19	20-24	25-29	30-39	40+	MALE	FEMALE	WHITE COLLAR	BLUE COLLAR	STU- DENTS	UNEM- PLOYED
ALL PURCHASING WITHIN PAST 3 MONTHS ('000)	1120 ^{0.00} 100.	250 100.	269 100.	188 100.	212 100.	201 100.	655 100.	465 100.	418 100.	253 100.	291 100.	157 100.
BIC	692 62.	145 58.	182 68.	113 60.	125 59.	126 63.	376 57.	316 68.	221 53.	215 85.	146* 50.	109 69.
STEADLER	7 1.		5 2.	3 2.				7 2.	3 1.			5 3.
SHEAFFER	16 1.	3 1.	3 1.	4 2.	6 3.		13 2.	3 1.	10 2.		6 2.	
SCHNEIDER	11 1.		2 1.		3 1.	6 3.	3 *	8 2.	5 1.			5 3.
GOLD FABER	37 3.	11 4.	5 2.	11 6.	7 3.	3 1.	16 2.	22 5.	13 3.	3 1.	17 6.	5 3.
PAPERMATE												
PARKER	73 7.	15 6.	10 4.	22 12.	18 8.	9 4.	60 9.	14 3.	51 12.		17 6.	5 3.
HORSE	82 7.	42 17.	14 5.	10 5.	10 5.	6 3.	54 8.	27 6.	26 6.	3 1.	45* 15.	8 5.
TEX PEN	15 1.	3 1.	5 2.	4 2.	4 2.		13 2.	2 *	7 2.		8 3.	
OTHER	151 13.	22 9.	34 13.	19 10.	29 14.	46 23.	102 16.	49 11.	73 17.	23 9.	45 15.	10 6.
DON'T KNOW	35 3.	9 4.	3 3.	3 2.	10 5.	6 3.	18 3.	17 4.	10 2.	9 4.	7 2.	9 6.

ตารางที่ ๔ แสดงตราของปากกาจุกสีที่ซื้อใช้ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ เพศ และอาชีพของผู้ให้คำตอบ ปรากฏว่าปากกาจุกสีที่มีผู้นิยมซื้อสูงสุดในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมาคือ ปากกาจุกสีตรา Bic (๖๒% ของผู้ซื้อได้เลือกซื้อ Bic) ในขณะที่ปากกาจุกสีตรา Horse มีผู้นิยมซื้อเฉลี่ยเพียง ๓% เท่านั้น ผู้ซื้อปากกาจุกสี Bic ส่วนใหญ่อยู่ในวัยระหว่าง ๒๐-๒๔ ปี ซึ่งเลือกซื้อ Bic ถึง ๖๔% ของจำนวนผู้ซื้อทั้งหมด และผู้หญิง ๖๔% นิยมเลือกซื้อปากกาจุกสีตรา Bic มากกว่าในหมู่ผู้ชายซึ่งมีเพียง ๕๗% เท่านั้นที่เลือกซื้อ Bic และกลุ่มผู้ซื้อส่วนใหญ่ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ได้แก่ผู้ที่ทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นสำคัญ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BRAND LAST PURCHASED WITHIN PAST 3 MONTHS

(TOTAL, ANALYSIS BY HOUSEHOLD, PERSONAL INCOME AND NUMBER OF PEN PURCHASED WITHIN 3 MONTHS)

BRAND PURCHASED	TOTAL	HOUSEHOLD INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)					PERSONAL INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)			NO. OF PEN PARC. WITHIN PAST 3 MTH	
		UNDER 2000	2000 -3999	4000 -7999	8000 OR MORE	NO INCOME	UNDER 1000	1000 -1999	2000 OR MORE	ONE	TWO OR MORE
ALL PURCHASING WITHIN PAST 3 MONTHS ('000)	1120 100.	151 100.	309 100.	286 100.	190 100.	444 100.	144 100.	172 100.	276 100.	544 100.	576 100.
BIC	692 62.	107 71.	217 70.	162 57.	93 49.	247 56.	115 80.	126 73.	146 53.	349 64.	343 60.
STEADLER	7 1.		3 1.	5 2.		5 1.		3 2.		2 *	5 1.
SHEAFFER	16 1.			13 5.	3 2.	9 2.		3 2.	4 1.	9 2.	6 1.
SCHNEIDER	11 1.		3 1.	5 2.	3 2.	5 1.	3 2.		3 1.	6 1.	5 1.
GOLD FABER	37 3.	3 2.	15 5.	5 2.		20 5.	5 3.	3 2.	4 1.	12 2.	25 4.
PAPERMATE											
PARKER	73 7.	4 3.	4 1.	28 10.	30 16.	23 5.		10 6.	30 11.	40 7.	33 6.
HORSE	82 7.	8 5.	14 5.	28 10.	16 8.	53 12.			26 9.	25 5.	57 10.
TEX PEN	15 1.		6 2.		4 2.	8 2.		4 2.	4 1.	7 1.	9 2.
OTHER	151 13.	23 15.	37 12.	35 12.	32 17.	52 12.	17 12.	16 9.	60 22.	75 14.	76 13.
DON'T KNOW	35 3.	6 4.	10 3.	5 2.	9 5.	22 5.	5 3.	9 5.		19 3.	16 3.

ตารางที่ ๑๐ แสดงการจำแนกกลุ่มผู้ซื้อปากกาลูกส่นที่ใช้ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมาตามระดับรายได้ต่อบุคคลและรายได้ของครอบครัว ปรากฏว่าในกลุ่มของผู้มีรายได้น้อยนิยมซื้อปากกา: ลูกส่น Bic มากกว่าในกลุ่มของผู้มีรายได้มาก แต่สำหรับปากกา ลูกส่นตรา Horse ดูเหมือนจะเป็นที่รู้จักกันดีในกลุ่มของผู้มีรายได้สูง เสียมากกว่า

ในกรณีของผู้ที่ซื้อปากกา ลูกส่นที่ใช้ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมาเพียงด้ามเดียว ความพอใจในการเลือกซื้อ Bic จะมียมากกว่าความพอใจของผู้ที่ซื้อใช้เกินกว่า ๑ ด้าม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LAST PURCHASE EXPENDITURE

(TOTAL, ANALYSIS BY AGE, SEX AND OCCUPATION)

	TOTAL	A G E					S E X		O C C U P A T I O N			
		15-19	20-24	25-29	30-39	40+	MALE	FEMALE	WHITE COLLAR	BLUE COLLAR	STU- DENTS	UNEM- PLOYED
ALL PURCHASING WITHIN PAST 3 MONTHS ('000)	1120 100.	250 100.	269 100.	188 100.	212 100.	201 100.	655 100.	465 100.	418 100.	253 100.	291 100.	157 100.
LAST PURCHASE EXPENDITURE (IN BAHT)												
UP TO 2.00	489 44.	105 42.	123 46.	73 39.	79 37.	110 55.	265 40.	225 48.	173 41.	124 49.	116 40.	77 49.
2.01 - 3.00	340 30.	111 44.	85 32.	55 29.	52 25.	37 18.	187 29.	154 33.	94 22.	74 29.	130 45.	43 27.
3.01 - 9.00	31 3.	5 2.	10 5.	7 3.	7 3.	8 4.	20 3.	10 2.	13 3.	13 5.	5 8.	5 16.
9.01 - 10.00	47 4.	2 1.	19 7.	8 4.	6 3.	12 6.	29 4.	18 4.	17 4.	5 2.	8 3.	16 10.
10.01 - 20.00	104 9.	6 2.	23 9.	33 18.	25 12.	17 8.	78 12.	26 6.	71 17.	17 7.	10 3.	7 4.
20.01 OR MORE	85 8.	21 8.	11 4.	5 3.	34 16.	14 7.	66 10.	20 4.	38 9.	15 6.	23 8.	8 5.
CAN'T REMEMBER	22 2.	4 2.	2 1.	4 2.	9 4.	3 1.	10 2.	12 3.	12 3.	5 2.	5 2.	5 2.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ แสดงรายจ่ายของผู้ซื้อปากกาลูกสูบในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา แยกตามอายุ เพศ และอาชีพของผู้ให้คำตอบ จะเห็นว่าปากกาลูกสูบที่มีราคาระหว่าง ๒-๓ บาท ขายดีในหมู่ ผู้มีอายุระหว่าง ๑๕-๒๔ ปี และอีกกลุ่มหนึ่งก็คือ ระดับผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า ๕๐ ปี และหากจะ เปรียบเทียบระหว่างหญิงและชายแล้ว ผู้หญิงจะพอใจซื้อปากกาลูกสูบในราคาระดับนี้มากกว่าผู้ชาย และปากกาลูกสูบที่มีราคาระหว่าง ๒-๓ บาทนี้ ก็เป็นที่นิยมในหมู่นักเรียนนักศึกษา ผู้ที่ทำงานตาม โรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนตามสำนักงานต่าง ๆ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LAST PURCHASE EXPENDITURE

(TOTAL, ANALYSIS BY HOUSEHOLD, PERSONAL INCOME AND NUMBER OF PEN PURCHASED WITHIN 3 MONTHS)

	TOTAL	HOUSEHOLD INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)					PERSONAL INCOME (EXCL. NOT DISCLOSED)			NO. OF PEN PARC. WITHIN PAST 3 MTH	
		UNDER 2000	2000 - 3999	4000 - 7999	8000 OR MORE	NO INCOME	UNDER 1000	1000 - 1999	2000 OR MORE	ONE	TWO OR MORE
		100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.	100.
ALL PURCHASING WITHIN PAST 3 MONTHS ('000)	1120 100.	151 100.	309 100.	286 100.	190 100.	444 100.	144 100.	172 100.	276 100.	544 100.	576 100.
LAST PURCHASE EXPENDITURE (IN BAHT)											
UP TO 2.00	489 44.	82 54.	129 42.	94 33.	86 45.	187 42.	84 58.	72 42.	109 39.	230 42.	260 45.
2.01 - 3.00	340 30.	34 23.	120 39.	89 31.	35 18.	173 39.	33 23.	55 32.	53 19.	145 27.	195 34.
3.01 - 9.00	31 3.	15 5.	11 4.	5 3.	1 1.	2 2.	2 2.	7 7.	20 7.	13 2.	18 3.
9.01 - 10.00	47 4.	11 7.	11 4.	14 5.	10 5.	22 5.	6 4.	5 3.	11 4.	32 6.	15 3.
10.01 - 20.00	104 9.	12 8.	16 5.	40 14.	25 13.	20 5.	8 6.	19 11.	50 18.	68 13.	37 6.
20.01 OR MORE	85 8.	12 8.	14 5.	30 10.	24 13.	32 7.	9 6.	16 9.	26 9.	49 9.	37 6.
CAN'T REMEMBER	22 2.	5 2.	8 3.	4 2.	2 1.	5 1.	2 1.	2 1.	7 3.	8 1.	15 3.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ เป็นการจำแนกรายจ่ายของผู้ซื้อปากกาถูกลิ้นในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ตามรายได้ต่อบุคคลและรายได้ต่อครอบครัว จะพบว่าประชากรในกลุ่มของผู้มีรายได้น้อยพอใจที่จะเลือกซื้อปากกาถูกลิ้นที่มีราคาถูกมากกว่าประชากรในกลุ่มผู้มีรายได้สูง และผู้ที่มีงานต้องใช้ปากกาถูกลิ้นอยู่เป็นประจำก็เลือกที่จะซื้อปากกาถูกลิ้นที่มีราคาไม่เกินด้ามละ ๒ บาท เสียเป็นส่วนใหญ่

การศึกษาธุรกิจอุตสาหกรรมปากกาถูกลิ้นในเขตกรุงเทพ-ธนบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ วัตถุประสงค์ของการสำรวจแบ่งออกเป็น ๖ อย่าง กล่าวคือ การสำรวจถึงความรู้จักปากกาถูกลิ้นตราใด การสำรวจโดยถือหลักการโฆษณาซึ่งผู้ถูกสำรวจ เคยเห็นโฆษณาปากกาถูกลิ้นตราใด การสำรวจถึงการเป็นเจ้าของปากกาถูกลิ้นว่ามีมากน้อย เท่าใด การสำรวจถึงความสามารถในการซื้อปากกาถูกลิ้น การสำรวจถึงการซื้อปากกาถูกลิ้นตราใดมากที่สุด และการสำรวจถึงระดับราคาของปากกาตราใดที่คนซื้อมากที่สุด การสำรวจทั้งหมดนี้ผู้สำรวจได้แบ่งวิธีการสำรวจออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ การสำรวจโดยการจำแนกตามอายุ เพศ และอาชีพ กับการสำรวจโดยการจำแนกออกตามรายได้ของแต่ละบุคคลและรายได้ของครอบครัว ซึ่งผลของการศึกษาธุรกิจปากกาถูกลิ้นส่วนใหญ่แล้วจะนิยมปากกาถูกลิ้นตรา Bic, Horse, Goldfaber, Texpen, Paper Mate ทั้งนี้เนื่องจากราคาถูกเพียงด้ามละ ๒ ถึง ๓ บาทเท่านั้น ผู้ใช้มีความสามารถที่จะซื้อหาได้ง่าย สะดวกในการที่จะนำติดตัวไปไหนมาไหน ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวรัตนา โอภาเฉลิมพันธุ์ สำเร็จการศึกษาปริญญาบัญชีบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์
และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง
ในสาขาการสอบบัญชีจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐

ประวัติการทำงาน ได้เข้าทำงานเป็นสมุหบัญชีของบริษัทโตเร็กซ์เทรดดิ้ง จำกัด ตั้งแต่
ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ถึงปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย